

កម្មវិធី កិច្ចការពារកុមារតូច

អំពី មូលនិធិអេស៊ី ២១ មូលនិធិអេស៊ី ២១ ជាស្ថាប័នប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សជាសកលមួយ ដែលប្តេជ្ញាក្នុងការលុបបំបាត់ទាសភាពឲ្យអស់ពីគ្រប់ទីកន្លែង និង ជារៀងរហូត ។ សព្វថ្ងៃ ថ្វីត្បិតមានមនុស្សរាប់លាននាក់កំពុងរស់នៅក្នុងទាសភាពជុំវិញពិភពលោក មូលនិធិអេស៊ី ២១ នៅតែបន្តផ្តោតលើជីវិតបុគ្គលម្នាក់ៗ មិនថាជាបុរស ជាស្ត្រី ឬជាកុមារ ដែលកំពុងជាប់ក្នុងអន្ទាក់នៃទាសភាព ។ មធ្យោបាយយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងជ្រោមជ្រែងរបស់យើងក្នុងការលុបបំបាត់ទាសភាពសម័យទំនើបនេះ រួមមាន ការបង្ការទប់ស្កាត់ ការជួយសង្គ្រោះ និង ការស្តារជីវិតឡើងវិញ តាមរយៈ ការកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះ ផ្តល់ការគាំទ្រដល់ជនរងគ្រោះ និង ពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ជនធ្លាប់រងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ។ តាមរយៈកិច្ចសហការ និងកិច្ចប្រឹងប្រែងពីអ្នកគាំទ្រជុំវិញពិភពលោក មូលនិធិអេស៊ី ២១ ជឿថា ទាសភាពអាចបង្ការទប់ស្កាត់បាន ជនរងគ្រោះអាចត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងគាំទ្រ រីឯ ជនល្មើសអាចនឹងត្រូវនាំទៅកាត់ទោស ហើយ ជនធ្លាប់រងគ្រោះរាប់លាននាក់អាចឈានជើងទៅរកជីវិតមួយដែលឯករាជ្យបាន ។ ព័ត៌មានបន្ថែម សូមចូលទៅកាន់ A21.org ។

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង៖ © A21 USA, Inc. 2023.មិនអនុញ្ញាតឲ្យផលិតសារឡើងវិញ រក្សាទុក ឬ ផ្ញើបន្ត ទោះក្នុងទម្រង់ ឬ មធ្យោបាយណាក៏ដោយ មិនថាការចែកចម្លង តាមសារអេឡិចត្រូនិច ការចម្លងដៃអ្នកទុក ។ល។ នៃផ្នែកណាមួយនៃឯកសារនេះ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពី មូលនិធិ A21 USA, Inc.បានទេ ។ "សំណើសុំការអនុញ្ញាត អាចធ្វើបានតាមរយៈ info@A21.org ដោយបញ្ជាក់ក្នុងប្រអប់គោលបំណងថា៖ ការស្នើសុំសិទ្ធិចម្លង។

សេចក្តីបញ្ជាក់៖ រាល់តួអង្គនិងសាច់រឿងក្នុងឯកសារនេះគឺជា ការច្នៃប្រឌិត ។ ឈ្មោះតួអង្គនីមួយៗ មិនតំណាងឬសំដៅលើបុគ្គលជាក់លាក់ណាមួយនោះទេ ។ ឈ្មោះតំបន់ណាមួយដែលប្រើក្នុងឯកសារនេះមិនមានន័យថា តំបន់នោះជាតំបន់កើតមានអំពើជួញដូរមនុស្សច្រើនជាងគេនោះទេ។

កំណត់ចំណាំលើខ្លឹមសារ៖ ចាំបាច់ត្រូវយល់ថា កុមារជួបបទពិសោធន៍ការរំលោភបំពាន និងប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តអាចនឹកឃើញឡើងវិញនៃរឿងរ៉ាវមិនល្អដែលធ្លាប់ជួប ។ កម្មវិធីនេះពិភាក្សាជុំវិញប្រធានបទ ដូចជា ការប៉ះសុវត្ថិភាពនិងអសុវត្ថិភាព មនុស្សអសុវត្ថិភាព និងការរក្សារឿងសម្ងាត់អសុវត្ថិភាព ដែលជាញឹកញយ ពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាពបំពាន ។ កុមារអាចនឹកឃើញឡើងវិញអតីតកាល ឬ ការបំពានកំពុងជួបបច្ចុប្បន្ន ហើយកុមារអាចចែករំលែករឿងទាំងនេះទៅអ្នកសម្របសម្រួល (ឬអាចបង្ហាញអារម្មណ៍ឬប្រតិកម្មរាងកាយ) ។ សូមធានាថាអ្នកបានយល់ដឹងអំពីការរក្សាសុវត្ថិភាពកុមារនិងនីតិវិធីរាយការណ៍ក្នុងសាលា ស្ថាប័ន និងឬ ក្នុងប្រទេសដែលអ្នកកំពុងបម្រើការឬស្ថិតនៅ មុនពេលធ្វើការសម្របសម្រួលកម្មវិធីនេះ ។

តារាងមាតិកា

មេរៀន ១៖ មនុស្សសុវត្ថិភាព និង អសុវត្ថិភាព	07
ផ្នែក ១ - ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព	08
• ឆ្លើងស្តុបសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ក)	
• កាតព្វកិច្ចសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ខ)	
• រូបភាពតួអង្គ សម្រាប់ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ គ)	
ផ្នែក ២ - រង្វង់សុវត្ថិភាព	12
• ទម្រង់ ដែររង្វង់សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ឃ)	
មេរៀន ២៖ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងសុវត្ថិភាពនិងអសុវត្ថិភាព	16
ផ្នែក ៣ - មនុស្សប្លែកមុខ៖ នរណាជាមនុស្សមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព?	17
• រូបភាពតួអង្គ មនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ង)	
• រូបភាពផាត់ពណ៌នៃតួអង្គ មនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ច)	
ផ្នែក ៤ - អាថ៌កំបាំង៖ អ្វីជាអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព?	21
• គ្មានឧបសម្ព័ន្ធ	
មេរៀន ៣៖ ការប៉ះសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព	26
ផ្នែក ៥ - ការប៉ះសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព	27
• កាតព្វកិច្ចនៃការប៉ះសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ឆ)	
• កម្រងពាក្យសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ជ) "	
• សកម្មភាពទូរសព្ទបន្ទាន់ (ឧបសម្ព័ន្ធ ឈ)	
ផ្នែក ៦ - ដែនកំណត់សុវត្ថិភាពនៃរាងកាយ	31
• ទំព័រនៃសកម្មភាពផាត់ពណ៌រូបភាពការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ញ)	
ឧបសម្ព័ន្ធ	34

សេចក្តីសង្ខេបនៃកម្មវិធីកិច្ចការពារកុមារតូច

កម្មវិធីកិច្ចការពារកុមារតូច (ECPP) ជាកម្មវិធីមួយផ្ដោតលើកុមារ មានសកម្មភាពសម្បូរបែប បង្កើតឡើងដើម្បីពង្រឹងអំណាចដល់កុមារងាយរងគ្រោះ និងអប់រំកុមារឲ្យចេះប្រើឧបករណ៍សុវត្ថិភាពសម្រាប់ការពារខ្លួន ពេលជួបស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ឬអាសន្នក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ។ គោលដៅចម្បងមួយនៃកម្មវិធីនេះគឺ ការពារក្មេងតូចៗ កុំឲ្យធ្លាក់ខ្លួនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ។ កម្មវិធីការពារកុមារតូច មានសកម្មភាពល្អៗជាច្រើន សមស្របវ័យកុមារ ដែលបង្កើតឡើងសម្រាប់កុមារអាយុ ៣ ដល់ ៦ ឆ្នាំ ។ កម្មវិធីនេះ បង្កើតឡើងដើម្បីជួយដល់ គ្រូមត្តេយ្យ គ្រូបឋម អ្នកប្រឹក្សាផ្លូវចិត្តសិស្ស ឪពុកម្តាយ អាណាព្យាបាល និងអ្នកដឹកនាំសាលាមត្តេយ្យឬសាលាកុមារតាមសហគមន៍ ប្រើប្រាស់ដើម្បីសម្របសម្រួលកម្មវិធីនេះជាមួយកុមារ ។ កម្មវិធីកិច្ចការពារកុមារតូច មានភាពបត់បែនតាមបរិបទនិងពេលវេលាដែលមាន ។ វិធីល្អបំផុតសម្រាប់ចែករំលែកកម្មវិធីនេះគឺការបែងចែកកម្មវិធីទាំងមូលជាមេរៀនតូចៗ សម្រាប់អប់រំរយៈពេលមួយឆ្នាំពេញ និងមានការរំលឹកមេរៀនឡើងវិញដើម្បីជួយកុមារស្វែងយល់ ចងចាំ និងអនុវត្តព័ត៌មានដែលបានចែករំលែកក្នុងកម្មវិធីនេះ ។

គោលបំណង

សព្វថ្ងៃ មានមនុស្សប្រមាណ ៥០ លាននាក់កំពុងរស់ក្នុងទោសភាព ។^១ ក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស មនុស្ស ៤ នាក់ មាន ម្នាក់ជាកុមារ ។^២ យើងជឿថា ការអប់រំកុមារនិងមនុស្សជំនាន់ក្រោយនូវជំនាញការពារខ្លួនពីការកេងប្រវ័ញ្ចគឺចាំបាច់ ។ កុមារ គឺជាវ័យដែលងាយរងគ្រោះ ។ ការស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា បទពិសោធន៍នៃការបំពានក្នុងវ័យកុមារភាព ជាប់ពាក់ព័ន្ធដល់ភាពរងគ្រោះរបស់កុមារដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស នាពេលអនាគត ។^៣ ដូច្នេះ កុមារត្រូវតែយល់ដឹងអំពីហានិភ័យនៃស្ថានភាពដែលអាចបង្កគ្រោះដល់ពួកគេ ។ នេះហើយជាហេតុផលដែលកុមារត្រូវយល់ដឹងអំពីបញ្ហានេះ ព្រោះការបង្ការទប់ស្កាត់គឺជាគន្លឹះចាំបាច់មួយសម្រាប់ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងដោះស្រាយបញ្ហារំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ។ យើងសង្ឃឹមថា ការអប់រំដល់កុមារ គ្រូបង្រៀន និងអាណាព្យាបាលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីជម្រុញឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមាន តាមរយៈកម្មវិធីអប់រំនេះ ។ យើងអាចបញ្ចប់អំពើជួញដូរមនុស្សនិងកេងប្រវ័ញ្ចបានក្នុងជំនាន់របស់យើង ។ តាមរយៈកម្មវិធីអប់រំនេះ ដោយមានការគាំទ្រពីអ្នក យើងនឹងឈានកាន់តែកៀកទៅរកការសម្រេចបាននូវបេសកកម្មនេះ ។

គោលដៅ

គោលដៅកម្មវិធីអប់រំនេះគឺ ដើម្បីគាំទ្រកុមារនិងអ្នកសម្របសម្រួល៖

១. ចេះកំណត់អត្តសញ្ញាណមនុស្សសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព
២. ចេះប្រើប្រាស់ឧបករណ៍រក្សានិងការពារសុវត្ថិភាព
៣. ចេះបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ មធ្យោបាយសម្រាប់ការពារសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន

រយៈពេល

កម្មវិធីអប់រំនេះមាន ៣ មេរៀន ហើយក្នុងមួយមេរៀនមានបែងចែកជា ២ ផ្នែក ។ កម្មវិធីនេះ ងាយបត់បែន និងអាចកាត់តម្រឹមតាមតម្រូវការរបស់កុមារ និងអ្នកសម្របសម្រួលបាន ។ ជាទូទៅ ផ្នែកនីមួយៗស្មើពេលសម្របសម្រួល ប្រមាណ ៣០ នាទី ទៅ ១ ម៉ោង ។ មេរៀននីមួយៗមាន ២ ផ្នែក ។

^១ International Labour Organisation and Walk Free Foundation. (2017). *Forced labour, modern slavery and human trafficking*, Geneva, September 2017, p5, https://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_575479/lang--en/index.htm.

^២ International Labour Organisation and Walk Free Foundation. (2017). *Forced labour, modern slavery and human trafficking*, Geneva, September 2017, p5, https://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_575479/lang--en/index.htm.

^៣ Center for Disease Control and Prevention. (2022). *Adverse Childhood Experiences (ACEs)*: <https://www.cdc.gov/violenceprevention/aces/>

អ្នកសម្របសម្រួលអាចផ្តល់សេចក្តីណែនាំអំពីផ្នែកនីមួយៗនៅក្នុងម៉ោងបង្រៀនខុសគ្នា ។ ប៉ុន្តែ ជាអនុសាសន៍ ខ្លឹមសារនៃ កម្មវិធីអប់រំនេះគួរតែលើកយកមកបង្រៀនជាបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីឲ្យកុមារទទួលបានព័ត៌មានសំខាន់ៗ ក្នុងពេលមួយឆ្នាំពេញ ។

អ្នកចូលរួម

កុមារអាយុ ៣ ដល់ ៦ ឆ្នាំ ។ កម្មវិធីកិច្ចការពារកុមារតូចនេះក៏អាចប្រើបានជាមួយបុគ្គល ដូចជា ឪពុកម្តាយ ឬ អាណាព្យាបាល ឬ ជាក្រុម (ដូចជា ថ្នាក់មត្តេយ្យ ថ្នាក់រៀន កម្មវិធីសហគមន៍ ។ល។)

សំនួរបន្ថែម

ក្នុងមេរៀនទាំងមូល មានសំនួរបន្ថែម ។ សំនួរទាំងនេះ ផ្តល់អនុសាសន៍សម្រាប់ការសម្របសម្រួលជាមួយកុមារអាយុ ៥ ដល់ ៦ ឆ្នាំ ។

រចនាសម្ព័ន្ធបង្រៀនមេរៀនជាលក្ខណៈបុគ្គល

- **រៀបចំ ៖** ពិនិត្យមើល រៀបចំសម្ភារៈចាំបាច់នានា និងពាក្យពេចន៍ដែលត្រូវប្រើសម្រាប់បង្រៀនមេរៀនឲ្យបានល្អនិង ជោគជ័យ
- **ការចាប់ផ្តើមមេរៀន ៖** គិតទុកជាមុនអំពីមាតិកាដែលត្រូវបង្រៀនក្នុងមេរៀននេះ
- **សកម្មភាពភ្ជាប់ ៖** រៀបចំយ៉ាងណាឲ្យកុមារមានឱកាសនិងពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចូលរួមដកពិសោធន៍និងស្វែងយល់ អំពីខ្លឹមសារនៃមេរៀន
- **ជម្រុញចិត្តលើកជាសំនួរ ៖** ការណែនាំដែលជម្រុញកុមារឲ្យចូលរួមធ្វើសកម្មភាព មិនថាដោយការឆ្លើយផ្ទាល់មាត់ ឬ សរសេរ ឬ ការធ្វើសកម្មភាពចាប់ដៃគូ ឬ ជាក្រុម ដែលអាចញ៉ាំងឲ្យមានភាពសកម្មក្នុងការរៀនមេរៀន
- **ការអនុវត្តន៍ ៖** បញ្ចូលសកម្មភាពអនុវត្តជាប្រចាំដើម្បីជួយជម្រុញកុមារក្នុងការយល់ដឹងអំពីខ្លឹមសារមេរៀន

កម្រងពាក្យគន្លឹះ

មានការបង្ហាញនិយមន័យនៃពាក្យគន្លឹះសំខាន់ៗ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ ទម្រង់អក្សរដិត រង្វង់ជុំវិញ ជាដើម នៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំ ទាំងមូល។

គម្រូនៃចម្លើយត្រឹមត្រូវ

ផ្នែកនីមួយៗ តែងមានសំនួរ អមជាមួយនឹងគម្រូនៃចម្លើយត្រឹមត្រូវទាំងនេះ អាចខុសពីចម្លើយចេញពីកុមារ ឬ អ្វីដែលកុមារ យល់ ។ គម្រូនៃចម្លើយ គ្រាន់តែជាជំនួយសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល បើត្រូវការតែប៉ុណ្ណោះ ។

សៀវភៅរឿង ភ្ជាប់មកជាមួយ

"សៀវភៅរឿង ជំហានសុវត្ថិភាព" និទានអំពីរឿងរបស់ម៉ារី ក្មេងស្រីអាយុ ៥ឆ្នាំម្នាក់ ចូលចិត្តលេងកំសាន្ត ហើយបានជួបមនុស្ស គ្មានសុវត្ថិភាពម្នាក់ ដែលព្យាយាមបោកប្រាស់នាង ខណៈពេលនាងកំពុងលេងក្នុងសួនច្បារ ។ សាច់រឿងនេះ បង្ហាញប្រាប់អំពី គោលគំនិតមួយចំនួន ដែលមាននៅក្នុងកម្មវិធីកិច្ចការពារកុមារតូចនេះ ហើយត្រូវបានប្រើជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងកម្មវិធីទាំងមូល ។

បើសង្ស័យ សូមរាយការណ៍

រាយការណ៍ករណីកេងប្រវ័ញ្ច ឬ ជួញដូរមនុស្ស

នគរបាលជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស៖ ១២៨៨

លេខជំនួយបន្ទាន់សម្រាប់កុមារ៖ ១២៨០

នគរបាលប្រឆាំងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យា៖
INCIDENT@CAMCERT.GOV.KH

លេខទូរសព្ទរាយការណ៍ករណីអាសន្ន៖ ១១៩

ធនធានបន្ថែម៖

វគ្គគ្រូបង្គោល៖

ការស្ទង់មតិ៖

មេរៀន ១៖ មនុស្សទុកចិត្តបាន និង មនុស្សបោកប្រាស់

ផ្នែក ១ - ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព

សម្ភារៈត្រូវការ	កម្រងពាក្យគន្លឹះ
• "សៀវភៅ ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" • ភ្លើងចរាចរណ៍សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ក) • កាតផាត់ព័ណ៌សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ខ) • រូបភាពតួអង្គនៃសាច់រឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ គ) • ក្រដាស • ទឹកថ្នាំពណ៌ • កូល័រ	• មនុស្សគ្មានសុវត្ថិភាព៖ អាចជាជនដែលអ្នកស្គាល់ ឬ មិនស្គាល់ ដែលប្រើពាក្យកុហក ឬ លាក់បាំង បង្កឲ្យអ្នកដទៃមានអារម្មណ៍ពិបាក ឬ ភ័យខ្លាច និងឬ ឈឺចាប់ រាងកាយ ឬ ផ្លូវចិត្ត • មនុស្សសុវត្ថិភាព៖ អាចជាជនដែលអ្នកស្គាល់ ឬ មិនស្គាល់ ដែលអាចទុកចិត្តបាន ស្មោះត្រង់ គោរពនឹងមិនបំពានលើរាងកាយអ្នកដទៃ និងជួយការពារអ្នកដទៃពីការធ្វើបាប • អារម្មណ៍ពិបាក៖ មានអារម្មណ៍មិនល្អ ភិតភ័យ មិនស្រណុកកាយឬចិត្ត ដោយសារស្ថានភាពអ្វីមួយ ឬ មនុស្សណាម្នាក់ • មនុស្សបោកប្រាស់៖ ជាជនដែលគ្មានសុវត្ថិភាព ឬជនដែលអ្នកមិនស្វាគមន៍ ព្រោះពួកគេកុហកបោកប្រាស់ និងមិនអាចទុកចិត្តបាន • មនុស្សពេញវ័យទុកចិត្តបាន៖ មនុស្សដែលមានអាយុលើសពី ១៨ឆ្នាំឡើង ដែលទៀងត្រង់ ឬ ស្មោះត្រង់ និងអាចពឹងពាក់បាន • មនុស្សទុកចិត្តបាន៖ ជាមនុស្សមានសុវត្ថិភាព (ដោយមិនគិតអាយុឬវ័យ) ដែលស្មោះត្រង់ ឬ ទៀងត្រង់ និងអាចពឹងពាក់បាន

ផ្នែក ២ - រង្វង់សុវត្ថិភាព

សម្ភារៈត្រូវការ	កម្រងពាក្យគន្លឹះ
• សៀវភៅ ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព • កងរង្វង់ • ទម្រង់ ដែររង្វង់សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ យ) • ក្រដាស • ទឹកថ្នាំពណ៌ • កូល័រ និង ដីស • ស្ពត និង ខ្សែ	• រង្វង់សុវត្ថិភាព៖ ជាឧបករណ៍សុវត្ថិភាពមួយ (ប្រើដៃកុហក) ប្រើសម្រាប់កំណត់មនុស្សពេញវ័យចំនួន ៥រូប ដែលអាចទុកចិត្តបាននិងការពារបានពីការធ្វើបាប • ដែនទំនុកចិត្ត៖ ជាខ្សែបន្ទាត់កំណត់នូវកម្រិតនៃការជឿទុកចិត្តរបស់បុគ្គលម្នាក់ទៅលើទំនាក់ទំនងណាមួយ

ផ្នែក ១ - ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព

និយាយ៖ លើកដៃបើប្អូនចូលចិត្តលេងហ្គេម (ផ្តល់ពេលឲ្យប្អូនៗកុមារចែករំលែកខ្លីៗអំពីប្រភេទហ្គេមពួកគេចូលចិត្តលេង) ថ្ងៃនេះ យើងនឹងលេងហ្គេមមួយឈ្មោះ "ផ្លូវផ្ទុះពណ៌ឆ្នើងស្តុបចរាចរណ៍" មនុស្សខ្លះ យើងអាចទុកចិត្តនិងមានសុវត្ថិភាព ប៉ុន្តែពេលខ្លះ មនុស្សអាចមានកលល្បិចនិងគ្មានសុវត្ថិភាព ។ មនុស្សអាចទុកចិត្តបាន ជាមនុស្សសុវត្ថិភាព ដែលចេះគោរពអ្នកដទៃ និងចេះជួយការពារថែរក្សាអ្នកដទៃពីការធ្វើបាប ។ មនុស្សបោកប្រាស់ និងគ្មានសុវត្ថិភាព អាចជាមនុស្សអ្នកស្គាល់ ឬមិនស្គាល់ ដែលព្យាយាមបោកប្រាស់អ្នក ដោយពាក្យកុហក ប្រាប់ឲ្យរក្សាអាចកំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព ឬ ធ្វើឲ្យនរណាម្នាក់មានអារម្មណ៍មិនស្រួល ភ័យខ្លាច ឬ ធ្វើបាបលើរាងកាយ ឬ ផ្លូវចិត្តអ្នកដទៃ ។ មនុស្សបោកប្រាស់ និងគ្មានសុវត្ថិភាព អាចធ្វើឲ្យប្អូនយល់ថា ប្អូនត្រូវរក្សាទុកអារម្មណ៍ក្នុងចិត្ត និងមិនត្រូវបង្ហាញប្រាប់នរណាម្នាក់នោះទេ ។ រីឯ មនុស្សសុវត្ថិភាពនិងស្មោះត្រង់ ជាមនុស្សដែលធ្វើឲ្យប្អូនមានអារម្មណ៍ល្អ និងជួយប្អូនអាចចែករំលែកចេញអារម្មណ៍ក្នុងចិត្តចេញមកក្រៅ ដូច្នេះប្អូនអាចទទួលបានការជួយគាំទ្រ ។

យើងនឹងប្រើកូលរំបំពណ៌ ដើម្បីរៀនអំពីរបៀបផ្សេងៗ សម្រាប់ជួយយើងពិនិត្យមើល នរណាជាមនុស្សបោកប្រាស់ មនុស្សស្មោះត្រង់ ឬ បញ្ជាក់ថាយើងអត់ច្បាស់ថាបុគ្គលនោះជាមនុស្សបែបណា ។ ពណ៌ទាំងបីនោះមានដូចជា ក្រហម លឿង និង បៃតង ។ ទាំងនេះជាពណ៌នៃឆ្នើងស្តុបចរាចរណ៍ ។

ធ្វើ៖ បង្ហាញរូបឆ្នើងស្តុបចរាចរណ៍សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ក) ពិនិត្យមើលពណ៌នីមួយៗ ហើយពន្យល់អត្ថន័យ (ឧទាហរណ៍ ក្រហម = ឈប់ ; លឿង = បន្ថយល្បឿន ឬ ប្រុងប្រយ័ត្ន ; បៃតង = ទៅ)

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម និងឲ្យកុមារឆ្លើយ ។

សកម្មភាពផ្លូវផ្ទុះពណ៌ឆ្នើងស្តុបចរាចរណ៍
សំនួរ ១៖ ពេលលឺពាក្យថា "ឈប់" ប្អូនគិតថាពណ៌អ្វី? ចម្លើយ៖ ក្រហម
សំនួរ ២៖ ពេលលឺពាក្យថា "ទៅ" ប្អូនគិតថាពណ៌អ្វី? ចម្លើយ៖ បៃតង
សំនួរ៖ ពេលលឺពាក្យថា "ប្រយ័ត្ន ឬ បន្ថយល្បឿន" ប្អូនគិតថាពណ៌អ្វី? ចម្លើយ៖ លឿង

និយាយថា៖ ឆ្នើងស្តុបមានពណ៌ខុសៗគ្នាប្រាប់ឲ្យយើងដឹងពេលណាយើងត្រូវឈប់ ត្រូវបន្ថយល្បឿន និងត្រូវទៅ ។ ដូចគ្នានេះដែរ យើងអាចប្រើពណ៌ទាំង ៣ នេះ ចងចាំរបៀបសម្គាល់ ថាមនុស្សណាខ្លះជាមនុស្សបោកប្រាស់ គ្មានសុវត្ថិភាព មនុស្សស្មោះត្រង់ ឬ ពេលណាដែលយើងមិនដឹងច្បាស់ យើងត្រូវសុំយោបល់ពីមនុស្សពេញវ័យដែលយើងទុកចិត្ត ។

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារឈរជាជួរត្រង់មួយ អានប្រយោគស្តីពី ស្ថានភាពដែលបង្ហាញចេញអំពី មនុស្សស្មោះត្រង់ និងមនុស្សបោកប្រាស់ (ខាងក្រោម) ឲ្យកុមារស្តាប់និងកំណត់ថាតើវាជាស្ថានភាពសុវត្ថិភាព ឬ អសុវត្ថិភាព ។ បើសុវត្ថិភាព ឲ្យកុមារឈានមួយជំហានទៅមុខ ("ទៅ") ឲ្យកុមារនៅស្ងៀម កន្លែងដដែល ("ឈប់") បើកុមារគិតថា គ្មានសុវត្ថិភាព

ជម្រើស៖ កាន់កាតឆ្នើងស្តុបចរាចរណ៍សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ក) ក្នុងពេលធ្វើសកម្មភាពនេះ

មនុស្សស្មោះត្រង់ និង សុវត្ថិភាព (ទៅ)	មនុស្សបោកប្រាស់ និង គ្មានសុវត្ថិភាព (ឈប់)
- ជួយថែរក្សាមានសុវត្ថិភាពនិងការពារមុនពីការធ្វើបាប ឲ្យតម្លៃមុន - ធ្វើឲ្យមានអារម្មណ៍ស្រួលក្នុងចិត្ត - ស្តាប់មុន - គោរពលើរាងកាយរបស់មុន - និយាយការពិត និងស្មោះត្រង់ចំពោះមុន	- ធ្វើទង្វើបោកប្រាស់ និង កុហកដាក់មុន - មុនមានអារម្មណ៍ថា មនុស្សនោះកំពុងបោកប្រាស់មុន - ធ្វើឲ្យមានអារម្មណ៍មិនស្រួលក្នុងចិត្ត - ធ្វើឲ្យមានអារម្មណ៍មិនល្អ - បង្កឲ្យមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់ ឬ ធ្វើបាបមុន - ចូលមកទាក់ទងមុន ទាំងពេលដែលមុនមិនបានហៅឬយល់ព្រមឲ្យមកក្បែរ

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម និងឲ្យកុមារឆ្លើយ ។

សំនួរសម្រាប់ស្ថានភាព មនុស្សបោកប្រាស់ និង មនុស្សស្មោះត្រង់
សំនួរ ១៖ តើមុនគិតដល់ភ្លើងស្លាប់ពីណាអី ពេលមាននរណាម្នាក់ដែលមុនមិនស្គាល់ មកធ្វើឲ្យមានអារម្មណ៍មិនល្អ ភ័យខ្លាច អសុវត្ថិភាព ឬ មិនស្រួលក្នុងចិត្ត? ចម្លើយ៖ ក្រហម សំនួរភ្ជាប់៖ ហេតុអ្វីបានជាពិណក្រហម តំណាងឲ្យ អ្វីមួយមិនល្អ អារម្មណ៍ក្រៀមក្រំ ឬ ភ័យខ្លាច? គម្រូនៃចម្លើយ៖ ខ្ញុំជ្រើសរើសយល់ពី ក្រហម ព្រោះក្រហមមានន័យថា គ្រោះថ្នាក់ ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យជននោះ ឈប់ ព្រោះខ្ញុំគ្មានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាពទេ ។ សំនួរ ២៖ តើពិណណាមួយនៃភ្លើងស្លាប់ចរចរណ៍ តំណាងឲ្យអារម្មណ៍មុនមានពេលមុននៅជាមួយមនុស្សដែលអាចផ្តល់ជូននូវសុវត្ថិភាព ភាពកក់ក្តៅ និង ក្តីស្រឡាញ់? ចម្លើយ៖ បៃតង សំនួរភ្ជាប់៖ ហេតុអ្វីបានមុនឆ្លើយថាពិណ បៃតង ពេលមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាពនិងភាពកក់ក្តៅ ? គម្រូនៃចម្លើយ៖ ខ្ញុំជ្រើសរើសយល់ពី លឿង ព្រោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាព ។ ខ្ញុំដឹងថាគាត់នឹងការពារខ្ញុំ ថែទាំខ្ញុំ ហើយមិនធ្វើបាបខ្ញុំ ។

និយាយ៖ នៅក្នុង"សៀវភៅជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" ដូលមុនៗនឹងអានថ្ងៃនេះ មានទាំងមនុស្សសុវត្ថិភាព ស្មោះត្រង់ និង មនុស្សបោកប្រាស់ មិនស្មោះត្រង់ ។ ដូច្នេះ មុនត្រូវស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ពេលខ្ញុំអាន ហើយសម្គាល់រកមើលតួអង្គណាខ្លះស្មោះត្រង់ និងណាខ្លះបោកប្រាស់ ។

ធ្វើ៖ អានសាច់រឿងក្នុង "សៀវភៅជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" ពេលអាន ត្រូវបង្ហាញរូបភាពក្នុងសៀវភៅទៅកុមារ ដើម្បីឲ្យកុមារយល់ដំណើររឿង និងស្គាល់តួអង្គក្នុងរឿង ។

សួរ៖ តើក្នុងរឿងនេះ មានទាំងមនុស្សសុវត្ថិភាព ស្មោះត្រង់ និងមនុស្សគ្មានសុវត្ថិភាព បោកប្រាស់ ពិតមែនទេ?

គម្រូ នៃចម្លើយ៖ ពិតមែនហើយ មានមនុស្សផ្សេងៗគ្នាក្នុងសាច់រឿងអានថ្ងៃនេះ មនុស្សខ្លះ សុវត្ថិភាព ទុកចិត្តបាន និង ខ្លះមានល្បិចកល និងគ្មានសុវត្ថិភាពទេ ។

និយាយ៖ អ្នកត្រូវចាំ អំពីភ្លើងស្តុបចរាចរណ៍ទំហំធំ និងអត្ថន័យរបស់វា។ ក្រហម មានន័យថា ឈប់ ។ លឿង មានន័យថា បន្ថយល្បឿន ឬ ប្រុងប្រយ័ត្ន ។ ហើយ បៃតង មានន័យថា ទៅ ។ បន្តិចទៀត យើងលេងហ្គេមមួយហៅថា "ផ្លូវ ផ្ទុកព័ណ៌សុវត្ថិភាព" ។ ពេលអ្នកឃើញតួអង្គណាមួយ ក្នុងសាច់រឿង អ្នកត្រូវជ្រើសរើសព័ណ៌មួយ តំណាងតួអង្គនោះ ។

ធ្វើ៖ ចែកកាតព័ណ៌សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ខ) ទៅកុមារម្នាក់មួយឈុត ។

សួរ៖ សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម ស្របពេលអ្នកបង្ហាញរូបភាពតួអង្គក្នុងសាច់រឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ គ) ម្តង មួយម្តងមួយ ។ ឲ្យកុមារគិតអំពីព័ណ៌តំណាងឲ្យរូបភាពតួអង្គនីមួយៗ ហើយប្រាប់ឲ្យកុមារលើកឡើងកាតព័ណ៌ណាមួយ តំណាងឲ្យតួអង្គ ។

កម្រងសំនួរ ផ្លូវផ្ទុកព័ណ៌សុវត្ថិភាព	
សំនួរ ១៖ តើព័ណ៌មួយណា សម្រាប់កុសល? (បង្ហាញ៖ រូបភាពតួអង្គ កុសល ទៅកុមារ) ចម្លើយ៖ ក្រហម សំនួរភ្ជាប់៖ ហេតុអ្វីបានជាផ្តល់ព័ណ៌ក្រហម សម្រាប់កុសល? គម្រូ នៃចម្លើយ៖ កុសល ជាមនុស្សបោកប្រាស់ ។ គាត់បានព្យាយាមនាំ ម៉ារី ចេញពីកន្លែងសុវត្ថិភាព និងចេញឆ្ងាយពី គ្រួសារបងប្អូននាង ។ មនុស្សបោកប្រាស់ អាចបន្លំខ្លួនធ្វើជារាស់រាយរាក់ទាក់ ហើយអាចទិញរបស់ល្អៗឲ្យអ្នក ប៉ុន្តែអ្នក កុំច្រឡំថា ពួកគេជាមនុស្សសុវត្ថិភាពឲ្យសោះ ។ ពួកគេអាចព្យាយាមកុហកបោកប្រាស់ ឬ ធ្វើល្មើសដាក់អ្នក ព្រោះចង់ បោកប្រាស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ ។	
សំនួរ ២៖ តើព័ណ៌អ្វី សម្រាប់តំណាងឲ្យ ម៉ារី? (បង្ហាញ៖ រូបភាពតួអង្គ ម៉ារី) ចម្លើយ៖ បៃតង សំនួរភ្ជាប់៖ ហេតុអ្វីបានជារើសព័ណ៌ បៃតង សម្រាប់ម៉ារី? គម្រូ នៃចម្លើយ៖ ម៉ារី ដឹងថា នាងមិនចាំបាច់ទៅជាមួយកុសលទេ ទោះនាងធ្លាប់ឃើញកុសលពីមុន ឬ កុសលធ្វើល្មើសដាក់ នាងក៏ដោយ ។ ម៉ារី ដឹងថា កុសលជាមនុស្សបោកប្រាស់ និងគ្មានសុវត្ថិភាពទេ ។	
សំនួរ ៣៖ តើអ្នកគិតថា ព័ណ៌មួយណា តំណាងឲ្យមនុស្សប្លែកមុខដែលសុវត្ថិភាព នៅក្នុងសួនច្បារនេះ? (បង្ហាញ៖ រូបភាពតួអង្គប្លែកមុខដែលជាមនុស្សសុវត្ថិភាព) ចម្លើយ៖ បៃតង សំនួរភ្ជាប់៖ ហេតុអ្វីបានជា បៃតង ជាព័ណ៌សម្រាប់មនុស្សប្លែកមុខ ដែលសុវត្ថិភាពនេះ? គម្រូ នៃចម្លើយ៖ កាលៈទេសៈខ្លះ ពេលអ្នកមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច ឬ ជួបបញ្ហា តែមនុស្សអ្នកស្គាល់និងទុកចិត្ត មិននៅ ក្បែរខ្លួនអ្នក មនុស្សដែលអ្នកមិនស្គាល់ តែមានសុវត្ថិភាព ក៏អាចជាមនុស្សដែលអាចជួយអ្នកបានដែរ ។ មនុស្សប្លែកមុខ ដែលមានសុវត្ថិភាព ជាមនុស្សដែលគោរពលើរូបរាងកាយអ្នក ហើយមានចិត្តចង់ជួយការពារអ្នកដទៃកុំឲ្យគេធ្វើបាប ។	
សំនួរ ៤៖ ចុះ ជីតាម៉ារី គួរតែតំណាងព័ណ៌អ្វី? (បង្ហាញ៖ រូបភាព ជីតាម៉ារី) ចម្លើយ៖ បៃតង សំនួរភ្ជាប់៖ ហេតុអ្វីបានជារើសព័ណ៌ បៃតង សម្រាប់ជីតាម៉ារី? គម្រូ នៃចម្លើយ៖ ជីតាម៉ារី ជាមនុស្សសុវត្ថិភាព ដែលស្រលាញ់ម៉ារី ។ នៅក្នុងសាច់រឿងនេះ ជីតាម៉ារី តែងតាមមើល ថែម៉ារី ។ ជីតាម៉ារី ចង់ឲ្យម៉ារីមានសុវត្ថិភាព ពីមនុស្សប្លែកមុខនិងមនុស្សបោកប្រាស់ ។	

និយាយ៖ ថ្ងៃនេះយើងនឹងផ្លាស់ប្តូរពីការប្រកាស និងពិធីបែបនេះ ទៅនឹងស្ថានភាពនិងប្រភេទនៃមនុស្សដែលយើងគិតថា សុវត្ថិភាព ទុកចិត្តបាន និងមនុស្សបោកប្រាស់ គ្មានសុវត្ថិភាព។ ពេលយើងអានសៀវភៅ "ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" យើង បានស្គាល់មិត្តម្នាក់ឈ្មោះ ម៉ារី ដែលជាអ្នកក្នុងសាច់រឿងនេះ ។

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារចែករំលែកអ្វីដែលរៀនបានពីសាច់រឿង "ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" និងសួរគាត់ថា តើសាច់រឿងនេះ ពាក់ព័ន្ធ យ៉ាងដូចម្តេចទៅនឹង មនុស្សសុវត្ថិភាព ទុកចិត្តបាន និង មនុស្សបោកប្រាស់ គ្មានសុវត្ថិភាព ។

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម ហើយឲ្យកុមារឆ្លើយតាមអ្វីដែលបានរៀនតាមរយៈសាច់រឿង "ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" ។

កម្រងសំនួរ សាច់រឿង "ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព"
សំនួរ ១៖ តើសុវត្ថិភាពទេ ដែលម៉ារីលេងនៅសួនច្បារតែម្នាក់ឯង? គម្រូនៃចម្លើយ៖ អត់សុវត្ថិភាពទេ ។ ម៉ារីនៅក្មេងណាស់ មិនត្រូវលេងនៅសួនច្បារម្នាក់ឯងទេ ។ សំនួរ ២៖ តើអ្នកនឹងធ្វើបែបណាបើមានមនុស្សមិនស្គាល់ ឬបោកប្រាស់ បបួលអ្នកទៅជាមួយ? គម្រូនៃចម្លើយ៖ ត្រូវឆ្លើយថា ទេ ។ រត់ចេញឆ្ងាយ ទៅរកមនុស្សដែលទុកចិត្តបាន ។ ប្រាប់រឿងនេះទៅមនុស្សដែល មានសុវត្ថិភាព ។ ទាំងនេះជាអ្វីដែលម៉ារីបានធ្វើ ។ សំនួរបន្ថែម៖ តើពិធីឆ្លើយស្តីបច្ចាប្បណ៍ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងមនុស្សសុវត្ថិភាព ទុកចិត្តបាន និង មនុស្សបោកប្រាស់ គ្មាន សុវត្ថិភាព យ៉ាងដូចម្តេច? គម្រូនៃចម្លើយ៖ ពិធីប្រកាស តំណាងឲ្យ ឈប់ គ្រោះថ្នាក់ មនុស្សបោកប្រាស់ និងគ្មានសុវត្ថិភាព ដែលយើងធ្លាប់ស្គាល់ ឬ មិនធ្លាប់ស្គាល់ ។ ពិធីលឿង តំណាង ការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬ បន្ថយល្បឿន ហើយអាចជាសញ្ញាប្រាប់ថា មនុស្សនោះ អាចជាមនុស្សសុវត្ថិភាព ទុកចិត្តបានផង និង បោកប្រាស់ គ្មានសុវត្ថិភាពផង ។ ពិធីបែតង តំណាងឲ្យ ទៅមុខ និង អាចតំណាងថា ជាមនុស្សសុវត្ថិភាព និងអាចទុកចិត្តបាន ។

សកម្មភាព៖ ពន្យល់កុមារហេតុអ្វីកន្លែងខ្លះមានសុវត្ថិភាព និងខ្លះគ្មានសុវត្ថិភាពជាទូទៅ កន្លែងភាគច្រើនគ្មាន សុវត្ថិភាពទេ បើកុមារទៅទីនោះតែម្នាក់ឯង ដោយគ្មានមនុស្សធំ ទុកចិត្តបាន នៅជាមួយ ។ រំលឹកកុមារឲ្យចេះរកមើល មនុស្សធំដែលមានសុវត្ថិភាពនិងទុកចិត្តបាន នៅជុំវិញខ្លួន ។ បើកុមាររកមិនឃើញមនុស្សសុវត្ថិភាព កុមារគួរចាកចេញ ពីទីកន្លែងនោះ ហើយទៅកាន់កន្លែងផ្សេងដែលមានមនុស្សធំទុកចិត្តបាន និងសុវត្ថិភាព ដែលអាចជួយរក្សាសុវត្ថិភាពដល់ កុមារ ។

ចែកក្រដាសនិងសម្ភារៈគួរ ទៅកុមារ ។ សុំឲ្យកុមារគូរទីកន្លែងសុវត្ថិភាពសម្រាប់ខ្លួនពួកគេ និងរូបមនុស្សធំដែលសុវត្ថិភាព និងទុកចិត្តបាន ។

ផ្នែក ២ - រង្វង់សុវត្ថិភាព

និយាយ៖ និយាយ៖ ថ្ងៃនេះយើងនឹងរៀនអំពីអ្វីជា រង្វង់សុវត្ថិភាព ហើយនរណាខ្លះអាចស្ថិតក្នុង រង្វង់សុវត្ថិភាព របស់អ្នក ។ មនុស្សដែលអាចស្ថិតក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពអ្នកបាន ជា**មនុស្សដែលអ្នកទុកចិត្ត និងមានសុវត្ថិភាព** ។ ពេលអ្នកទុកចិត្តនរណាម្នាក់ អ្នកមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាពនិងអារម្មណ៍ល្អជាមួយបុគ្គលនោះ ។ អ្នកចាំបាច់ត្រូវស្គាល់អារម្មណ៍ខ្លួនឯង និងដឹងថាមនុស្សសុវត្ថិភាពអាចគាំទ្រអ្នក បង្កើតដែនទុកចិត្ត ដើម្បីការពារអ្នកពីការធ្វើបាប ។ ដែនទុកចិត្ត ជួយអ្នកដឹងថាអ្វីដែលធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អ និងមិនល្អ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយសមាជិកគ្រួសារណាម្នាក់ ឬ មិត្តភក្តិណាម្នាក់ ។ វាក៏អាចជួយអ្នកដឹងថានរណាដែលអ្នកទុកចិត្ត និងនរណាអាចរក្សាអ្នកឲ្យមានសុវត្ថិភាព ។ **ដែនទុកចិត្ត** និងការរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សដែលអ្នកទុកចិត្ត ជាគន្លឹះដ៏សំខាន់មួយក្នុងការបង្កើតទំនាក់ទំនងសុវត្ថិភាព ដែលល្អប្រពៃ ។

ធ្វើ៖ ធ្វើ៖ គូស ឬ បិតស្តុកបង្កើតជារង្វង់លើផ្ទៃដី ដែលអាចដើរចូលទៅក្នុងរង្វង់នេះបាន ឬអាចប្រើកងរង្វង់ដើម្បីបង្ហាញទៅកុមារ (បើមាន) ពន្យល់កុមារថា ទីធ្លាក្នុងរង្វង់នេះ ពេលខ្លះគេហៅថាជា ទីធ្លាមនុស្សសុវត្ថិភាព ។ កងរង្វង់ ប្រៀបដូចជារនាំង ឬ ខែលមួយ ដែលជារបងព័ទ្ធជុំវិញ ដែនទុកចិត្ត របស់អ្នក ដែលជួយការពារលំហសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ។ ដើរចេញពីរង្វង់សុវត្ថិភាព ហើយសុំឲ្យកុមារណាម្នាក់ ស្ម័គ្រចិត្ត ដើរចូលទៅក្នុងរង្វង់ ។ សួរកុមារថា តើអ្នកអាចដើរចូលទៅក្នុងរង្វង់ជាមួយកុមារបានដែរទេ ។ ត្រង់នេះតំណាងថា **មនុស្សសុវត្ថិភាព** ចូលទៅក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់កុមារ** ។

ចំណាំ៖ មិនអីទេ បើកុមារឆ្លើយថា ទេ ព្រោះនេះអាចជាឧទាហរណ៍មួយដ៏ល្អ បង្ហាញការគោរពដល់ដែនសុវត្ថិភាព** របស់កុមារ ហើយជាការបង្ហាញថា មានតែ**មនុស្សសុវត្ថិភាព** ដែលកុមារទុកចិត្តទេ ដែលកុមារស្វាគមន៍ឲ្យចូលក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់គាត់** ។*

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម និងឲ្យកុមារឆ្លើយ ។

សំនួរ ស្តីពីមនុស្សសុវត្ថិភាពនិងទុកចិត្តបាន
សំនួរទី ១៖ តើមាននរណាដឹងទេថា មនុស្សសុវត្ថិភាព គឺជាអ្វី? គម្រូនៃចម្លើយ៖ មនុស្សសុវត្ថិភាព ជាមនុស្សដែលទុកចិត្តបាន ចេះគោរពអ្នកដទៃ និងមិនបំពានដែនកំណត់អ្នកដទៃ ចេះជួយការពារអ្នកដទៃពីគ្រោះថ្នាក់ ។ មនុស្សសុវត្ថិភាពអាចជាមនុស្សដែលអ្នកធ្លាប់ស្គាល់ដូចជា បងប្រុស បងស្រី មិត្តភក្តិ មនុស្សក្នុងភូមិ ឬ មនុស្សអាចទុកចិត្តបានដទៃទៀត ឬមនុស្សដែលអ្នកមិនធ្លាប់ស្គាល់ ប៉ុន្តែអាចទុកចិត្តបាន មនុស្សដែលចេះគោរពព្រំដែនរាងកាយអ្នកដទៃ និង ចេះការពារអ្នកដទៃពីការធ្វើបាប ។
សំនួរបន្ថែម៖ តើមនុស្សសុវត្ថិភាពមានចំណុចអ្វីខ្លះ? គម្រូនៃចម្លើយ៖ មនុស្សសុវត្ថិភាពជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ចេះយកចិត្តទុកដាក់អ្នកដទៃ ចិត្តល្អ គោរពអ្នកដទៃ និង ជួយរក្សាសុវត្ថិភាពដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា ។
សំនួរទី ២៖ មាននរណាដឹងទេថា មនុស្សអាចទុកចិត្តបាន គឺជាអ្វី? គម្រូនៃចម្លើយ៖ មនុស្សធំទុកចិត្តបាន ជាមនុស្សសុវត្ថិភាព ហើយជាមនុស្សធំ ពេញវ័យ ជាអ្នកដែលយើងអាចសុំជំនួយបានពេលត្រូវការ អ្នកជួយ ។ ពួកគាត់អាចជា លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ពុក ម្តាយម្តង ឬ ពុកម្តាយកុមារដទៃ ឬ មន្ត្រីនគរបាល ។

និយាយ៖ យើងដឹងហើយថា ព្រំដែនទំនុកចិត្ត ជួយបង្កឱ្យមានអារម្មណ៍ល្អនៅជាមួយមនុស្សដែលស្ថិតក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ប្អូន ។ **រង្វង់សុវត្ថិភាព** គឺជាឧបករណ៍សុវត្ថិភាពមួយដែលអាចជួយបង្កើនការសុវត្ថិភាពពីមនុស្សបោកប្រាស់និងគ្មានសុវត្ថិភាព ដែលនៅក្រៅរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ប្អូន ។ ប្អូនអាចសម្រេចបានថានរណាខ្លះដែលបង្កឱ្យចូលក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ប្អូន ។ ហើយប្អូនក៏អាចផ្លាស់ប្តូរចិត្តបានដែរ បើប្អូនចង់ហៅមនុស្សផ្សេងចូលក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពនេះ ។ ឧទាហរណ៍ បើប្អូនផ្លាស់ផ្ទះទៅរស់នៅទីក្រុងថ្មី ក្បែរសមាជិកគ្រួសារដទៃ ឬ មិត្តភក្តិ ដូច្នេះ មនុស្សពេញវ័យដែលបង្កើនទុកចិត្តនៅក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ប្អូនក៏ប្រហែលជាប្អូនដែរ ។ ប្អូនត្រូវចាំថា មានតែមនុស្សដែលបង្កើនទុកចិត្តទេដែលបង្កើនត្រូវដាក់ចូលក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាព ។

ធ្វើ៖ ប្រើដៃធ្វើជារង្វង់ ឬ ប្រើដីស គូសរង្វង់ ហើយដើរចូលក្នុងរង្វង់នោះ ។ ពន្យល់កុមារថា រង្វង់នេះតំណាងឱ្យ ព្រំដែនទំនុកចិត្ត និងជារង្វង់សុវត្ថិភាព របស់កុមារ ។ ប្រាប់កុមារឱ្យក្រោកឈរ ត្រង់ដៃ រួចបង្វិលមួយជុំ (បង្វិលខ្លួនយឺតៗ) ដើម្បីបង្កើតជារង្វង់សុវត្ថិភាព មើលមិនឃើញមួយ ។

សួរ៖ អានកម្រងសំនួរខាងក្រោមនិងសុំឱ្យកុមារឆ្លើយ ។

កម្រងសំនួររង្វង់សុវត្ថិភាព
សំនួរទី ១៖ ពេលណាខ្លះដែលប្អូនមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាព? គម្រូចឆ្លើយ៖ ពេលខ្ញុំនៅជាមួយគ្រួសារ ពេលនៅសាលារៀន និងពេលលេងជាមួយមិត្តភក្តិ ។ សំនួរទី ២៖ ពេលណាខ្លះដែលប្អូនមានអារម្មណ៍អត់សុវត្ថិភាព? គម្រូចឆ្លើយ៖ ពេលឆ្កែព្រួសដាក់ខ្ញុំ ពេលនៅម្នាក់ឯងក្នុងទីងងឹត ឬ ពេលមានសម្លេងខ្លាំងៗ ។ សំនួរបន្ថែម៖ ពេលអត់សុវត្ថិភាព យើងអាចមានអារម្មណ៍បែបណា? គម្រូចឆ្លើយ៖ យើងអាចមានអារម្មណ៍មិនស្រួល យើងអាចភ័យបុកពោះ ដៃចេញច្រើស បេះដូងលោតញាប់ សំនួរទី ៣៖ តើយើងអាចមានអារម្មណ៍បែបណាបើមាននរណាម្នាក់ចូលមកក្បែរកៀកប្អូន ឬចូលក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពប្អូនដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិ? គម្រូចឆ្លើយ៖ ចមានអារម្មណ៍មិនស្រួល និង អត់សុវត្ថិភាព ពេលមានគេចូលមកជិតពេក និងមានអារម្មណ៍ថាគេបំពានលើដែនសុវត្ថិភាពរាងកាយខ្ញុំ ឬ ព្យាយាមបំពានទីលំហខ្ញុំ ។ សំនួរទី ៣៖ តើប្អូននិយាយឬធ្វើបែបណាដើម្បីប្រាប់ជននោះចេញពីរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ប្អូន ពេលប្អូនមានអារម្មណ៍មិនស្រួល? គម្រូចឆ្លើយ៖ ប្អូនអាចដើរចេញឱ្យឆ្ងាយពីជននោះ ឬ និយាយគួរសម សុំឱ្យគាត់ចេញ ។ បើជននោះមិនស្តាប់តាម ប្អូនអាចរុញគាត់ចេញ ហើយប្រាប់មនុស្សពេញវ័យដែលបង្កើនទុកចិត្ត ។

និយាយ៖ មនុស្សទុកចិត្តបាន ជាមនុស្សសុវត្ថិភាព ដែលបង្កើនអាចពឹងពាក់បាន ឱ្យជួយការពារប្អូន ។ គាត់ជាមនុស្សដែលមិននិយាយកុហក ជួយរក្សាសុវត្ថិភាពប្អូនពីការធ្វើបាប និង ជាមនុស្សអាចចូលក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពប្អូនបាន ។ ប៉ុន្តែក៏មានដែរមនុស្សបោកប្រាស់ គ្មានសុវត្ថិភាពដែលអាចព្យាយាម កុហកប្អូន និងព្យាយាមត្រួតត្រាលើប្អូន ។ ពួកគេក៏អាចព្យាយាមបោកប្រាស់ ឬធ្វើបាបប្អូន ដើម្បីអាចចូលក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពប្អូនផងដែរ ។ ប៉ុន្តែ បើប្អូនមានអារម្មណ៍មិនស្រួល ប្អូនត្រូវចាំថា ប្អូនអាចជ្រើសរើស បុគ្គលដែលបង្កើនចង់ឱ្យចូលក្នុង រង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ប្អូនបាន ហើយបុគ្គលដែលស្ថិតក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ប្អូន ត្រូវតែជាបុគ្គលដែលបង្កើនទុកចិត្តបាន ។

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារលើកដៃឡើង ហើយរាប់ម្រាមដៃដែលមាន ។ ប្រើចង្កូលដៃអ្នក គូសជា រង្វង់ "ខ្យល់" មួយ ជុំវិញខ្លួន តំណាងឲ្យរង្វង់សុវត្ថិភាព ។ ប្រាប់កុមារឲ្យ គូសរង្វង់ "ខ្យល់" ជុំវិញខ្លួនរបស់ពួកគេដែរ តំណាងឲ្យរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់កុមារ ។ ពន្យល់ថា ម្តងៗត្រូវគិតអំពីមនុស្ស ៥ នាក់ដែលម្តងទុកចិត្ត និងអាចចូលក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពម្តងៗបាន ។

**ចំណាំ៖ បើមានកុមារណា ពិបាកប្រើដៃធ្វើសកម្មភាពនេះ និងដើម្បីធានាថាកុមារគ្រប់រូបអាចចូលរួមបាន កុមារក៏អាចប្រើម្រាមជើងគូសរង្វង់នេះបានផងដែរ ។ កុមារក៏អាចប្រើភ្នែកសងខាង ត្រចៀកសងខាង និង ច្រមុះ គូសរង្វង់នេះក៏បាន ។*

និយាយ៖ អានសំនួរខាងក្រោម និងឲ្យកុមារឆ្លើយ ។ រំលឹកកុមារថា គ្រប់ពេលគាត់មានអារម្មណ៍មិនស្រួល មិនមែនសុទ្ធតែមកពីពួកគាត់អសុវត្ថិភាពទេ (កុមារអាចឆ្លើតពេក ឬ ក្តៅពេក) ។ ប៉ុន្តែ ជាទូទៅមនុស្សយើងតែងមានអារម្មណ៍មិនស្រួលពេលអសុវត្ថិភាព ។

កម្រងសំនួរអំពីមនុស្សបោកប្រាស់និងអសុវត្ថិភាព
សំនួរទី ១៖ នរណាខ្លះដែលម្តងស្គាល់ ជាមនុស្សម្តងទុកចិត្តបាន ធ្វើឲ្យមានសុវត្ថិភាព និងការពារម្តងពីការធ្វើបាប? គម្រូចឆ្លើយ៖ ម៉ែ ពួក មីង ពូ តា យាយ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ មេភូមិ ប៉ូលីស មន្ត្រីអង្គការ (មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព) មិត្តភក្តិ ជាមនុស្សសុវត្ថិភាព ក្នុងជីវិតខ្ញុំ ។
សំនួរទី ២៖ តើមានអារម្មណ៍បែបណាពេលស្ថានភាពមិនស្រួល? គម្រូចឆ្លើយ៖ គម្រូចឆ្លើយ៖ សភាពខាងក្រៅ ម្តងអាចមានអារម្មណ៍ថា ក្តៅ បែកញើសដៃ ញ័រជើង ។ រីឯខាងក្នុងខ្លួនវិញ ម្តងអាចមានអារម្មណ៍ប្រហោងពោះ ស្លុតក បាត់មាត់បាត់ក កម្រើកដៃជើងមិនរួច ។
សំនួរបន្ថែម៖ តើអារម្មណ៍មិនស្រួល និង អារម្មណ៍អសុវត្ថិភាពដូចគ្នាដែរទេ? ហេតុអ្វីដូចគ្នា ឬ មិនដូចគ្នា? គម្រូចឆ្លើយ៖ គឺដូចគ្នា ។ ខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួន ឬ តឹងខ្លួនពេលជួបស្ថានភាពអសុវត្ថិភាព ឬ ស្ថានភាពមិនស្រួល ។ ខ្ញុំក៏អាចមានអារម្មណ៍ "ជាប់តាំង" ចង់បញ្ឆោតខ្លួនឯង តែបញ្ឆោតមិនបានផងដែរ ។ ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដូចគ្នាពេលខ្ញុំជួបស្ថានភាពមិនស្រួល និងពេលជួបស្ថានភាពអសុវត្ថិភាព ។

ចំណាំ៖ ពេលពន្យល់អំពីលក្ខណៈរបស់មនុស្សទុកចិត្តបាន និង មនុស្សបោកប្រាស់ អ្នកចាំបាច់ត្រូវបង្ហាញឧទាហរណ៍ឲ្យបានច្រើន ។ នេះគឺដោយសារ កុមារខ្លះអាចមានឪពុកឬម្តាយ ឬ សាច់ញាតិដែលជាមនុស្សបោកប្រាស់** ដូច្នេះ កុមារត្រូវការយល់អំពីឧទាហរណ៍ខុសៗគ្នា អំពី**មនុស្សពេញវ័យដែលអាចទុកចិត្តបាន** ។ យើងដឹងថា ពេលខ្លះលោកគ្រូអ្នកគ្រូខ្លះ នគរបាលខ្លះ ក៏អាចជាមនុស្សពេញវ័យគ្មានសុវត្ថិភាពផងដែរ ដូច្នេះ រាល់ឧទាហរណ៍ទាំងអស់ សុទ្ធតែអាចមានករណីលើកលែង ។*

និយាយ៖ រង្វង់សុវត្ថិភាព របស់យើងប្រៀបដូចជាឧបករណ៍សុវត្ថិភាពដែលអាចជួយអ្នករក្សាសុវត្ថិភាពពីមនុស្សអសុវត្ថិភាពនិងបោកប្រាស់ ដែលមិនស្ថិតក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាព របស់អ្នក ។ ចូរម្តងៗ លើកដៃឡើងលើម្តងទៀត ហើយសម្លឹងមើលម្រាមដៃនីមួយៗ ។ ម្រាមដៃនីមួយៗ តំណាងឲ្យមនុស្សពេញវ័យម្នាក់ដែលអ្នកទុកចិត្តបាន ដែលអ្នកអាចដាក់ចូលទៅក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់អ្នកបាន ។ របស់យើងប្រៀបដូចជាឧបករណ៍សុវត្ថិភាពដែលអាចជួយអ្នករក្សាសុវត្ថិភាពពីមនុស្ស

- មេដៃ៖ នគរបាល ឬ មេតូមីដែលទុកចិត្តបាន
- ចង្កុលដៃ៖ លោកគ្រូអ្នកគ្រូនៅសាលា ដែលបួនទុកចិត្ត
- ដែកណ្តាល៖ សមាជិកគ្រួសារ ឬ អាណាព្យាបាលដែលបួនទុកចិត្ត _____ (មនុស្សដែលកុមារជឿស) ។
ដៃនាង៖ មនុស្សដែលទុកចិត្ត _____ (មនុស្សកុមារជឿស)
- កូនដៃ៖ មនុស្សដែលទុកចិត្ត _____ (មនុស្សកុមារជឿស)

**ចំណាំ៖ មេដៃ និង ចង្កុលដៃ មិនចាំបាច់ត្រូវតែជាឈ្មោះទេ តែអាចជាមនុស្សសុវត្ថិភាព ទោះបីជាកុមារមិនស្គាល់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែជាមនុស្សអាចទុកចិត្តបាន ។ រីឯម្រាមដៃផ្សេងទៀត កុមារត្រូវដាក់ឈ្មោះ និងត្រូវតែជាមនុស្សដែលកុមារស្គាល់ច្បាស់ ។*

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារដានបាតដៃនៅក្នុងទំព័រចុងក្រោយនៃសៀវភៅរូបភាព ឬ លើផ្ទៃក្រដាស មួយសន្លឹក ។ ឲ្យកុមារជ្រើសរើសមនុស្ស ៥នាក់ ម្រាមដៃមួយតំណាងមនុស្សម្នាក់ ដែលកុមារឲ្យចូលក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ខ្លួន ។ ចងចាំថា ម្រាមដៃពីរអាចតំណាងមនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព (ឧទាហរណ៍៖ នគរបាល លោកគ្រូអ្នកគ្រូ) ។ ឲ្យកុមារគូសរូបភាពមនុស្សដែលគាត់ទុកចិត្តនៅក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់គាត់ ។

ឲ្យកុមារប្រើម្រាមដៃរបស់គាត់ សម្រេចថា នរណាខ្លះអាចស្ថិតក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់គាត់បាន ។ ម្រាមដៃដទៃទៀត ជាមនុស្សសុវត្ថិភាពនិងទុកចិត្តបាន ដែលកុមារជ្រើសរើសដោយខ្លួនឯង ។ ពន្យល់ថា គ្មានខុសត្រូវទេ ។ មនុស្សស្ថិតក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់កុមារម្នាក់ៗ អាចខុសៗគ្នា ។

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម រួចឲ្យកុមារឆ្លើយតប ។

កម្រងសំនួរដែនរង្វង់សុវត្ថិភាព
សំនួរ ១៖ តើនរណាខ្លះជាមនុស្សទុកចិត្តបាន ក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ម្ចាស់ ដែលម្ចាស់បានដាក់នៅក្នុងមេដៃរបស់ម្ចាស់? គម្រេចឆ្លើយ៖ ខ្ញុំបានគូសរូបម៉ែនគរបាល ។ ខ្ញុំគូសរូបគ្រូគង្វាលខ្ញុំ ។ ខ្ញុំគូសរូបគ្រូខ្ញុំ ។
សំនួរ ២៖ តើនរណាជាមនុស្សទុកចិត្តបានក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពម្ចាស់ ដែលម្ចាស់ដាក់ចូលក្នុងដៃចង្កុលរបស់ម្ចាស់? គម្រេចឆ្លើយ៖ ខ្ញុំគូសរូបលោកគ្រូ ឬ អ្នកគ្រូខ្ញុំ ។ លោកនាយក ។ គ្រូបង្រៀនគ្រូខ្ញុំ ។
សំនួរ ៣៖ នរណាជាមនុស្សទុកចិត្តបានក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពម្ចាស់ ដែលម្ចាស់ដាក់ក្នុងម្រាមដៃកណ្តាល? គម្រេចឆ្លើយ៖ ខ្ញុំគូសរូបម្តាយខ្ញុំ ។ មីងខ្ញុំ ។ យាយខ្ញុំ ។
សំនួរ ៤៖ នរណាជាមនុស្សទុកចិត្តបានក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពម្ចាស់ ដែលម្ចាស់ដាក់ក្នុងម្រាមដៃនាង និងកូនដៃម្ចាស់? គម្រេចឆ្លើយ៖ ខ្ញុំគូស គ្រូបង្ហាត់ខ្ញុំ ។ អ្នកជិតខាងខ្ញុំ ។ បងប្អូនជីដូនមួយខ្ញុំ ។

សកម្មភាពអនុវត្ត៖ អានសារឡើងវិញសៀវភៅ "ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" និងល្បិចដែល កុសលបានប្រើដើម្បីបង្កលម៉ារី ឲ្យទៅជាមួយគាត់ ។ រំលឹកកុមារថា ពេលកុមារស្ថិតនៅសាលារៀន ឬ ទីតាំងដទៃ កុមារត្រូវប្រាប់ដល់លោកគ្រូអ្នកគ្រូ ឬ មនុស្សពេញវ័យដែលទុកចិត្តបាន កាលណាមានមនុស្សអសុវត្ថិភាពនិងនឹងបោកប្រាស់ ព្យាយាមបង្កលម៉ារីកុមារទៅជាមួយ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរ ឲ្យកុមារយក ក្រដាសកិច្ចការដែនរង្វង់សុវត្ថិភាព ទៅផ្ទះ ដើម្បីរៀនសារឡើងវិញជាមួយមនុស្សពេញវ័យដែលកុមារជឿទុកចិត្ត នៅក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់កុមារ ។

មេរៀន ២៖ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព

ផ្នែក ៣ - មនុស្សប្លែកមុខ៖ នរណាជាមនុស្សសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព?

សម្ភារៈត្រូវការ	ពាក្យគន្លឹះ
"សៀវភៅរូបភាព ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" - រូបភាពតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាពនិងអសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ៥) - រូបភាពតួអង្គផាត់ពណ៌តួអង្គសុវត្ថិភាព និងអសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ២) ជម្រើស៖ - វីដេអូអំពីសកម្មភាពសម្រាប់ការពារខ្លួនពីមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព - កាបូបស្ពាយ និង អាវក្រៅ	មនុស្សធ្លាប់ស្គាល់៖ មិត្តភក្តិឬសមាជិកគ្រួសារជិតស្និទ្ធដែលស្គាល់ច្បាស់ និងអាចចំណាំបាន ។ - ទំនាក់ទំនង៖ ការផ្សព្វផ្សាយរវាងមនុស្សម្នាក់ទៅម្នាក់ទៀត មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព៖ មនុស្សដែលអ្នកមិនធ្លាប់ស្គាល់ពីមុន និងដែលជួយរក្សាសុវត្ថិភាពដល់អ្នក មនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព៖ មនុស្សដែលនិយាយកុហក ឬ បិទបាំងដើម្បីធ្វើបាបនរណាម្នាក់ ឬ ធ្វើឲ្យគេឈឺចាប់រាងកាយ ឬ អារម្មណ៍

ផ្នែក ៤ - អាចកំបាំង៖ តើអ្វីខ្លះមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព?

សម្ភារៈត្រូវការ	ពាក្យគន្លឹះ
"សៀវភៅរូបភាព ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" - ក្រដាសគូររូប - កូលរំលង ឬ ហ្វឺត	អាចកំបាំងសុវត្ថិភាព៖ ព័ត៌មានដែលត្រូវរក្សាទុកកុំឲ្យគេដឹង ក្នុងរយៈពេលខ្លី ប៉ុន្តែនឹងចែករំលែកឬ បើកបង្ហាញ អាចកំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព៖ ព័ត៌មានដែលអាចធ្វើបាបនរណាម្នាក់ ធ្វើខុសច្បាប់ ឬ ធ្វើឲ្យគេភ័យខ្លាច អារម្មណ៍មិនស្រួល ឬ ច្របូកច្របល់ ។ ព័ត៌មានដែលគេប្រាប់មិនឲ្យចែករំលែកជាមួយនរណាបាន ។ ជម្រើស៖ សេចក្តីសម្រេចចិត្តអំពីអ្វីមួយ ឬ នរណាម្នាក់ដែលជាទូទៅគឺការត្រូវជ្រើសរើសរវាងរបស់ ២យ៉ាង ឬ ច្រើនជាងនេះ ។

ផ្នែក ៣ - មនុស្សប្លែកមុខ៖ នរណាជាមនុស្សសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព?

និយាយ៖ ថ្ងៃនេះ យើងនឹងស្វែងយល់អំពី ហេតុអ្វីមនុស្សប្លែកមុខខ្លះដែលយើងជួបក្នុងជីវិតជាមនុស្សសុវត្ថិភាព និង ខ្លះគ្មានសុវត្ថិភាព ហើយតើពួកគេជានរណាខ្លះ ។ យើងនឹងទៅអានឡើងវិញ សៀវភៅ "ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" ត្រង់កន្លែងដែល ម៉ារី ជួបនឹង កុសល ប៉ុន្តែនាងមិនស្គាល់កុសលទេ ។ កុសលជាមនុស្សប្លែកមុខ សម្រាប់ម៉ារី ។ ម៉ារីដឹងថានាងមិនគួរទៅលេងក្នុងស្ថានជាមួយកុសលទេ ព្រោះកុសលមិនមែនជាមនុស្សស្ថិតក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់នាងទេ ។

ធ្វើ៖ មើលឡើងវិញផ្នែកមួយក្នុងសៀវភៅ "ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" ត្រង់កន្លែងម៉ារី ជួបជាមួយ កុសល ។ បង្ហាញរូបភាពត្រង់ទំព័រនោះ រួចចែករំលែកអំពីមូលហេតុដែលបង្ហាញថា កុសល ជាមនុស្សបោកប្រាស់ ហើយជាមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព សម្រាប់ម៉ារី។

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម និងឲ្យកុមារឆ្លើយ។

កម្រងសំនួរមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព
សំនួរ ១៖ តើនរណាជាមនុស្សប្លែកមុខ? គម្រូចឆ្លើយ៖ ជាមនុស្សដែលអ្នកមិនធ្លាប់ស្គាល់ និងជាមនុស្សដែលអ្នកត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន ពេលនៅក្បែរ ។ មនុស្សដែលអ្នកមិនស្គាល់ ទោះបីជាអ្នកឧស្សាហ៍ជួបក៏ដោយ ។ សំនួរ ២៖ តើមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព មានលក្ខណៈបែបណាខ្លះ? គម្រូចឆ្លើយ៖ មនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាពអាចសុំអ្នកឲ្យធ្វើអ្វីមួយដែលអ្នកមិនចង់ធ្វើ ឬ គេអាចនាំអ្នកចេញពីកន្លែងដែលអ្នកមានសុវត្ថិភាព (ឧទាហរណ៍៖ ចេញពីផ្ទះអ្នក ចេញពីឪពុកម្តាយអញ្ជូនក ឬ មិត្តភក្តិអ្នក) ។ មនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព ក៏អាចប្រើល្បិចបោកអ្នក ឬ ប្រាប់អ្នកឲ្យនិយាយកុហក (ឧទាហរណ៍៖ "នេះជាឿងអាចកំបាំងរបស់យើងពីរនាក់ ។") សំនួរ ៣៖ តើមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព មានលើអនឡាញដែរទេ? គម្រូចឆ្លើយ៖ ពិតជាមាន ។ មនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាពអាចមានទាំងនៅក្រៅ និងក្នុងប្រព័ន្ធអនឡាញ ។ យើងមិនអាចដឹងទេថានរណាដែលយើងកំពុងជជែកជាមួយតាមអនឡាញ ដូច្នេះមិនមែនមនុស្សគ្រប់គ្នាសុទ្ធតែជាមនុស្សសុវត្ថិភាពនោះទេ ។ សំនួរបន្ថែម៖ តើនរណាខ្លះអាចជាមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់អ្នក? គម្រូចឆ្លើយ៖ មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព អាចជាមនុស្សដែលអ្នកមិនស្គាល់ ប៉ុន្តែជួយអ្នកមិនឲ្យរងឈឺចាប់ ។ មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព អាចជាមន្ត្រីនគរបាល អ្នកលក់ម្ហូបអាហារ ឬ មនុស្សពេញវ័យដែលធ្វើការនៅសាលារៀន ។

និយាយ៖ ទោះបីជាមិនមែនមនុស្សប្លែកមុខទាំងអស់សុទ្ធតែមានគ្រោះថ្នាក់ក្តី អ្នកគប្បីនៅឲ្យឆ្ងាយពីមនុស្សនិងទីកន្លែងដែលអ្នកមិនធ្លាប់ស្គាល់ ហើយមិនត្រូវទៅកន្លែងណាមួយជាមួយមនុស្សដែលអ្នកធ្លាប់ស្គាល់នោះទេ ។ មនុស្សប្លែកមុខ**គ្មានសុវត្ថិភាព** អាចជាមនុស្សគ្រោះថ្នាក់ ។ គេអាចឲ្យសួរគ្រាប់ លុយ ឬ អំណោយអ្វីមួយដល់អ្នក ឲ្យទៅកន្លែងណាមួយតែម្នាក់ដោយ**គ្មានសុវត្ថិភាព** ។ ការស្គាល់នរណាជា**មនុស្សគ្មានសុវត្ថិភាព** និងមិនគួរទៅជាមួយមនុស្សដែលមិនស្គាល់ គឺជារឿងសំខាន់បំផុត ។ ប៉ុន្តែ មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព អាចជាមនុស្សណាម្នាក់ដែលអ្នកមិនស្គាល់ ប៉ុន្តែជាមនុស្សដែលជួយអ្នកនិង ការពារអ្នកពីការធ្វើបាប ។ **មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព** អាចជួយដល់អ្នកក្នុងស្ថានភាពបន្ទាន់ ដូចជា មន្ត្រីនគរបាល ឬ គ្រូពេទ្យ ជាដើម ។

នៅចាំកាលយើងបានបង្កើត **រង្វង់សុវត្ថិភាព** និងសរសេរមនុស្សដែលយើងស្គាល់ ដូចជា ឪពុកម្តាយ យាយតា ឬ មីងមាដែរទេ? យើងក៏បានគិតអំពី**មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព** ដូចជា មន្ត្រីនគរបាល ឬ អាណាព្យាបាលដែលមានកូនផងដែរ ។ គ្រប់**រង្វង់សុវត្ថិភាព**របស់យើង គឺស្រដៀងគ្នា ប៉ុន្តែខុសគ្នាពីមួយទៅមួយព្រោះយើងមានគ្រួសារ និងមនុស្សដែលយើងស្គាល់ខុសៗគ្នា ។ នេះមានន័យថា យើងអាចមានមនុស្សដែលយើងទុកចិត្តខុសគ្នា នៅក្នុងជីវិត ហើយ**មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព**ក៏ខុសគ្នាដែរ ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកប្រហែលស្គាល់មីង និងពូរបស់អ្នកច្បាស់ ហើយពួកគាត់អាចជាមនុស្សស្ថិតក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាព**របស់អ្នក ។ ប៉ុន្តែ មីង និង ពូរបស់អ្នកដទៃ អាចជាមនុស្សប្លែកមុខសម្រាប់អ្នក និងមិនមែនជាមនុស្សស្ថិតក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាព**របស់អ្នកទេ ។

ធ្វើ៖ លើរូបភាពតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាពឡើង (ឧបសម្ព័ន្ធ ៥) ម្តងមួយៗ ហើយអានសំនួរចេញពី "សៀវភៅរូបភាព ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" ដូចខាងក្រោម ។ ឲ្យកុមារបង្ហាញ "ការលើកមេដៃពីរ" បើកុមារគិតថា ចម្លើយគឺ **មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព** ។ បើកុមារគិតថាចម្លើយគឺ មនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព ប្រាប់កុមារឲ្យដាក់ដៃខ្វែង ពីមុខដងខ្លួនរបស់ពួកគេ និងក្តាប់ម្រាមដៃ ។

ជម្រើស៖ ពេលកុមារនិយាយថា "គ្មានសុវត្ថិភាព" កុមារអាចប្រើដៃម្ខាងធ្វើជាសញ្ញា ឈប់ និងដៃម្ខាងទៀត ច្រកចង្កេះ (ឈរដូចអ្នកក្លាហាន) ។

រូបភាពតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព	សុវត្ថិភាព/គ្មានសុវត្ថិភាព	ការប្រកែកដោះសារ
មន្ត្រីនគរបាល	សុវត្ថិភាព	ពួកគេអាចជួយម៉ារីបាន
ម្តាយ (ជាមួយកូន)	សុវត្ថិភាព	ពួកគេអាចជួយម៉ារីបាន
កុសល	គ្មានសុវត្ថិភាព	គាត់ព្យាយាមបបួលម៉ារីទៅកន្លែងអសុវត្ថិភាពជាមួយគាត់ ហើយឲ្យម៉ារីកុំប្រាប់ (អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព) មនុស្សណាម្នាក់នៅក្នុង រង្វង់សុវត្ថិភាព របស់នាង ។

សំនួរដកស្រង់ពី "សៀវភៅរូបភាពជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព"

សំនួរ ១៖ តើអ្នកយល់ថាមនុស្សប្លែកមុខម្នាក់នេះ សុវត្ថិភាព ឬគ្មានសុវត្ថិភាព?

គម្រូចឆ្លើយ៖ មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព ជាមនុស្សដែលតែងជួយដល់អ្នក ។

សំនួរបន្ថែម៖ ហេតុអ្វីអ្នកគិតថាមនុស្សប្លែកមុខជាមនុស្សមានសុវត្ថិភាព ឬគ្មានសុវត្ថិភាពសម្រាប់អ្នក?

គម្រូចឆ្លើយ៖ មនុស្សដែលព្យាយាមកុហក់ បោកប្រាស់ខ្ញុំ ឬ ធ្វើបាបខ្ញុំមិនមែនជាបុគ្គល ឬ មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាពទេ ។

សំនួរ ២៖ តើ ម៉ារី ធ្លាប់ស្គាល់កុសលដែរទេ?

គម្រូចឆ្លើយ៖ អត់ទេ ។ ម៉ារីមិនធ្លាប់ស្គាល់ឬរាប់អានគ្នាជាមួយកុសលទេ ។ យើងអាចដឹងតាមសាច់រឿងថា ម៉ារីមិនស្គាល់កុសលទេ ។

សំនួរបន្ថែម៖ តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណាថា ម៉ារីមិនធ្លាប់ស្គាល់កុសលពីមុនមក?

គម្រូចឆ្លើយ៖ ដីតារបស់ម៉ារី ប្រហែលធ្លាប់ស្គាល់ កុសល ប៉ុន្តែម៉ារីឮ មិនដែលបានជួបកុសលទេ ។

បើអ្នកមិនស្គាល់នរណាម្នាក់ និងមិនធ្លាប់និយាយជាមួយគ្នា ចឹងមានន័យថាមិនធ្លាប់រាប់អានគ្នាទេ ។ មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព អាចជាមន្ត្រីនគរបាល អ្នកលក់ម្ហូបអាហារ ឬ មនុស្សពេញវ័យដែលធ្វើការនៅសាលារៀន ។

និយាយ៖ ថ្ងៃនេះ យើងរៀនបានថា មនុស្សប្លែកមុខអាចជាមនុស្សទុកចិត្តបាន មានសុវត្ថិភាព ឬ អាចជាមនុស្សបោកប្រាស់ គ្មានសុវត្ថិភាព ។ យើងរៀនបាននូវ សញ្ញាមួយចំនួននៃមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព ហើយឥឡូវនេះយើងនឹងរៀនអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើបើយើងមានអារម្មណ៍មិនស្របណាក៏ចិត្ត ឬ គ្មានសុវត្ថិភាព ។

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារផាត់ពណ៌លើផ្ទាំងរូបភាពផាត់ពណ៌មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ច) ឲ្យកុមាររើសពណ៌ដែលតំណាងឲ្យអារម្មណ៍កុមារមានពេលលឺពាក្យថា សុវត្ថិភាព និង គ្មានសុវត្ថិភាព ឲ្យកុមារប្រាប់អ្នក ឬមនុស្សពេញវ័យដែលគាត់ទុកចិត្ត នូវអ្វីដែលកុមាររៀនបានថ្ងៃនេះ ពាក់ព័ន្ធ មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព និង គ្មានសុវត្ថិភាព ។

សួរ៖ តើអ្នកធ្វើបែបណាបើមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាពចូលមកនិយាយជាមួយ?

គម្រូចឆ្លើយ៖ បើមានមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព ព្យាយាមចូលមកនិយាយជាមួយខ្ញុំ ឬ សួរផ្ទះខ្ញុំនៅណា ឬ ខ្ញុំរៀនសាលាណា ខ្ញុំត្រូវកុំនិយាយជាមួយ ហើយដើរចេញ ។ បើមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព ព្យាយាមចូលមកជិតខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងរត់ចេញឲ្យឆ្ងាយពីពួកគេ ឬ ប្រានគេចេញ ។

សកម្មភាពអនុវត្ត៖ ពន្យល់ថា អ្នកត្រូវប្រាប់នរណាម្នាក់ក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់អ្នក អំពីមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាពនោះ ។ វាក៏ចាំបាច់ដែរ ដែលត្រូវពន្យល់កុមារថា ពេលខ្លះអ្នកត្រូវតែរត់ចេញឲ្យឆ្ងាយពីបុគ្គលនោះសិន មុនពេលអ្នកអាចប្រាប់រឿងនោះទៅមនុស្សធំដែលអ្នកទុកចិត្ត ។

ពិភាក្សាជាមួយកុមារអំពីរបៀបការពារខ្លួន ពេលមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាពព្យាយាមចាប់កុមារ ។ បង្ហាញសកម្មភាពខ្លះៗ អំពីរបៀបដែលកុមារអាចការពារខ្លួនបាន ។ អាននិងសម្តែងចេញនូវ "វិធានការនានាសម្រាប់ការពារខ្លួនពីមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព" ។ ឲ្យកុមាររៀនតាមគម្រូវិធានការនេះ ។

*ចំណាំ៖ ដើម្បីរក្សាសុវត្ថិភាព ជៀសវាងកុំឲ្យកុមារសម្តែងសកម្មភាពនេះជាគូរ ។

សកម្មភាពការពារខ្លួនពីមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព៖

- ១. **កាបូបស្ពាយ៖** ពេលនរណាម្នាក់ចាប់កាបូបស្ពាយរបស់អ្នក អ្នកត្រូវទម្លាក់ស្ពាយចុះ ឲ្យរហូតកាបូបស្ពាយ ហើយរត់ទៅរកកន្លែងសុវត្ថិភាពដែលនៅជិតបំផុត ដូចជាថ្នាក់រៀន ហាងទំនិញ ឬ មនុស្សដែលមានកូនក្មេងនៅជាមួយ ។ សុវត្ថិភាពរបស់អ្នកគឺសំខាន់ជាងកាបូបស្ពាយរបស់អ្នកទៅទៀត ។ អ្នកអាចទិញកាបូបស្ពាយថ្មីបាន ។
- ២. **អាវក្រៅ៖** ពេលនរណាម្នាក់ចាប់អាវក្រៅរបស់អ្នក អ្នកត្រូវទម្លាក់ស្ពាយចុះ ដកដៃចេញពីអាវ ហើយរត់ទៅកន្លែងសុវត្ថិភាពដែលជិតបំផុត ដូចជាថ្នាក់រៀន ហាងលក់នំ ឬ មនុស្សដែលមានកូនក្មេងនៅជាមួយ ។ សុវត្ថិភាពរបស់អ្នកគឺសំខាន់ជាងអាវក្រៅរបស់អ្នកទៅទៀត ។ អ្នកអាចទិញអាវក្រៅថ្មីបាន ។
- ២. **រាងកាយ៖** ពេលនរណាចាប់ស្មា ឬ ផ្នែកផ្សេងទៀតនៃរាងកាយអ្នក អ្នកត្រូវព្យាយាមរត់គេចចេញ ។ បើអ្នកមិនអាចរត់គេចបាន អ្នកត្រូវទម្លាក់ខ្លួនចុះ ចាប់ជើងគេ ហើយអោបដៃទាំងពីរឲ្យជាប់ជើងម្ខាងរបស់គេ ។ អ្នកក៏អាចស្រែកឲ្យលឺៗសុំឲ្យគេជួយ ហើយស្រែកថា "អ្នកឯងមិនមែនម្តាយខ្ញុំទេ!" ឬ "ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកឯងទេ!"

ជម្រើស៖ បង្ហាញ វីដេអូស្តីពីសកម្មភាពការពារខ្លួនពីមនុស្សប្លែកមុខគ្មានសុវត្ថិភាព ជំនួសឲ្យការសម្តែងចេញនូវសកម្មភាពខាងលើ ។

ផ្នែកទី ៤ - អាថ៌កំបាំង៖ តើអ្វីជា សុវត្ថិភាព និង គ្មានសុវត្ថិភាព?

និយាយ៖ យើងបានរៀនកន្លងមករួចហើយអំពីមនុស្សដែលមានសុវត្ថិភាព ទុកចិត្តបាន និងមនុស្សបោកប្រាស់ និងគ្មានសុវត្ថិភាព ។ ដូចគ្នានឹងមនុស្សសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាពដែរ អាថ៌កំបាំងក៏មាន អាថ៌កំបាំងខ្លះសុវត្ថិភាព និង ខ្លះទៀតគ្មានសុវត្ថិភាពដែរ ។ **អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** គឺជាអាថ៌កំបាំងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ ហើយនាំមកនូវក្តីសុខដល់អ្នកនិងមនុស្សពាក់ព័ន្ធ ដូចជា ការធ្វើខ្ទប់ឲ្យមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នក ដោយមិនឲ្យដឹងជាមុន ជាដើម ។ **អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** គេរក្សាទុកសម្ងាត់ត្រឹមរយៈពេលខ្លី រួចនឹងប្រាប់ទៅដល់អ្នកដទៃ ។ ប៉ុន្តែ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** វិញអាចបង្កការធ្វើបាបដល់អ្នក ឬ នរណាម្នាក់ ដូច្នេះអ្នកមិនត្រូវលាក់អាថ៌កំបាំងនេះទុកនោះទេ ។ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** អាចធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍សោកសៅ មិនស្រួលចិត្ត **មិនស្រួលអារម្មណ៍** ឬ ភ័យខ្លាចទៀតផង ថា រឿងអាក្រក់នឹងកើតឡើង ។ តាមធម្មតា **មនុស្សបោកប្រាស់និងគ្មានសុវត្ថិភាព** អាចព្យាយាមកុហក់អ្នក និងប្រាប់អ្នកឲ្យរក្សាទុក**អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ថា អ្នកត្រូវលាក់អារម្មណ៍ខ្លួនឯងទុក មិនត្រូវប្រាប់ដល់**មនុស្សធំដែលអ្នកទុកចិត្ត** ។

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារឈរជាពីរជួរ ។ ពន្យល់កុមារថា អ្នកនឹងខ្សឹបពាក្យអាថ៌កំបាំងមួយទៅមេក្រុម នៃជួរនីមួយៗ (ឧទាហរណ៍ កុមារឈរនៅមុខគេ) រំលឹកមេក្រុមថា គាត់មិនអាចនិយាយពាក្យនោះឡើយបានទេ ។ ពេលអ្នកនិយាយថា "ចាប់ផ្តើម" មេក្រុមត្រូវខ្សឹបពាក្យអាថ៌កំបាំងនោះទៅកុមារបន្ទាប់ ។ ឲ្យកុមារម្នាក់ៗខ្សឹបពាក្យនោះទៅកុមារបន្ទាប់ រហូតដល់កុមារចុងក្រោយ ។

**ចំណាំ៖ អ្នកអាចប្រើពាក្យគន្លឹះនានាសម្រាប់ហ្គេមនេះ (ឧទាហរណ៍ សុវត្ថិភាព គ្មានសុវត្ថិភាព ជម្រើស បោកប្រាស់ ទុកចិត្ត មិនស្រួលចិត្ត)*

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម និងសុំឲ្យកុមារឆ្លើយ ។

កម្រងសំនួរមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព
សំនួរ ១៖ តើអ្នកយល់ថាពាក្យអាថ៌កំបាំងក្នុងហ្គេមនេះ ជាពាក្យអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព ឬ អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព? គម្រូចឆ្លើយ៖ ខ្ញុំគិតថា ពាក្យអាថ៌កំបាំងនេះ គឺសុវត្ថិភាព ព្រោះយើងលាក់ទុកវាត្រឹមរយៈពេលខ្លី រួចយើងប្រាប់តដល់អ្នកដទៃ ។ សំនួរ ២៖ ហេតុអ្វីគេសុំឲ្យយើងរក្សាទុកអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព? គម្រូចឆ្លើយ៖ បើអាថ៌កំបាំងនោះទាក់ទងនឹងថ្ងៃខួបកំណើត ការដើរលេង ឬ អំណោយ នោះវាជាអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព ។ ឬ ជាការលេងហ្គេម ដូចហ្គេមដែលយើងទើបបានលេង វាគ្រាន់តែត្រូវរក្សាទុកអាថ៌កំបាំងនេះមួយត្រឹមពេលខ្លីទេ ។ សំនួរ ៣៖ តើអ្នកគិតថាអ្វីទៅ ជាអាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព? គម្រូចឆ្លើយ៖ បើអាថ៌កំបាំងនោះគឺ លាក់ទុកនូវការប្រព្រឹត្តខុស ការប៉ះរាងកាយមិនត្រឹមត្រូវ ឬ បង្កគ្រោះថ្នាក់ វាជាអាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព ។

សំនួរ ៤៖ តើអ្នកត្រូវធ្វើបែបណាបើគេសុំឲ្យអ្នកលាក់ទុកអាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព?

គម្រូចម្លើយ៖ ខ្ញុំត្រូវប្រាប់គេវិញថា "ទេ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អទេក្នុងការធ្វើដូច្នេះ ។" ឬ "ទេ ខ្ញុំនឹងមិនលាក់វាទុកជាអាថ៌កំបាំងទេ ។" រួច ប្រាប់ទៅមនុស្សដែលអ្នកទុកចិត្ត ។

សំនួរបន្ថែម៖ តើអាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព ពេលខ្លះអាចមានសុវត្ថិភាព ដែរទេ?

គម្រូចម្លើយ៖ អត់ទេ ។ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** គឺជាការលាក់ទុកអ្វីដែលខុសឆ្គង ឬ គ្រោះថ្នាក់ ។ ដូច្នេះ វាមិនអាចមានសុវត្ថិភាពនោះទេ ។ ទោះបីជាគេនោះប្រាប់អ្នកថា អាថ៌កំបាំងនោះមានសុវត្ថិភាព ឬ គេប្រាប់អ្នកថា គេស្រឡាញ់អ្នកក៏ដោយ បើអាថ៌កំបាំងនោះបង្កគ្រោះថ្នាក់ នាំអ្នកចេញឆ្ងាយពី**មនុស្សជំនុំអ្នកទុកចិត្ត** ឬ ធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍មិនល្អនោះវាមិនមែនជា**អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព**ទេ ។

និយាយ៖ មនុស្សបោកប្រាស់ ជាមនុស្សដែលអ្នកមិនបានអញ្ជើញ ។ ពួកគេអាចជា**មនុស្សដែលអ្នកស្គាល់** ហើយក៏អាចជាមនុស្សប្លែកមុខដែលអ្នកមិនធ្លាប់ស្គាល់ ។ មនុស្សបោកប្រាស់ អាចជាមនុស្សដែលអ្នកធ្លាប់ស្គាល់ដូចជា សមាជិកគ្រួសារណាម្នាក់ ឬ មិត្តភក្តិរបស់សមាជិកគ្រួសារអ្នក ។ មនុស្សគ្រប់រូបអាចជា**មនុស្សបោកប្រាស់** ។ **មនុស្សបោកប្រាស់** ជម្រុញអ្នកឲ្យលាក់ទុក**អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ហើយហាមអ្នកមិនឲ្យប្រាប់នរណា ។ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** អាចធ្វើឲ្យអ្នកមាន**អារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត** ហើយអាចធ្វើបាបអ្នកឬអ្នកដទៃ ។

សួរ៖ អានសេណារីយ៉ូខាងក្រោម រួចឆ្លើយសំនួរ ហើយឲ្យកុមារឆ្លើយតប ។ ឲ្យកុមារក្រោកឈរ បើពួកគេគិតថាសេណារីយ៉ូនោះមានផ្ទុកនូវ**អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** ឬ ឲ្យកុមារដាក់ដៃលើក្បាលបើពួកគេយល់ថា សេណារីយ៉ូនោះមានផ្ទុកនូវ**អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ។

សេណារីយ៉ូអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព

សេណារីយ៉ូ ១៖ បូណា សុំម្តាយគាត់ទិញនំខ្ទប់មួយឲ្យជីតាគាត់ ប៉ុន្តែសុំកុំឲ្យប្រាប់ជីតាគាត់ដឹង ទុកឲ្យគាត់ភ្ញាក់ផ្អើល ។

សំនួរ ១៖ តើនេះជា**អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** ឬ**គ្មានសុវត្ថិភាព**? ហេតុអ្វី?

គម្រូចម្លើយ៖ **អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** ។ បូណា កំពុងធ្វើរឿងល្អ សម្រាប់ជីតាគាត់ដើម្បីឲ្យគាត់សប្បាយចិត្ត ។

សេណារីយ៉ូ ២៖ លីសា និងម្តងស្រីនាង ស្លាប់លីឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ឈ្មោះប្រកែកគ្នា ហើយបានឃើញឪពុកនាងប្រានម្តាយនាង និងធ្វើឲ្យភ័យខ្លាច ។ ពួកគេរត់ចូលទៅក្នុងបន្ទប់គេងរបស់ពួកគេ ។ លីសា បានប្រាប់ម្តងស្រីនាងថា កុំនិយាយអ្វីឲ្យសោះ ។

សំនួរ ២៖ តើនេះជា**អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** ឬ **គ្មានសុវត្ថិភាព**? ហេតុអ្វី?

គម្រូចម្លើយ៖ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ។ លីសា និងម្តងស្រីមានអារម្មណ៍តក់ស្លុត ហើយម្តាយពួកគេរងការធ្វើបាប ។ ចងចាំថា **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព**អាចធ្វើឲ្យអ្នកមាន**អារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត** និងអាចធ្វើបាបអ្នក ឬ អ្នកដទៃ ។

សេណារីយ៉ូ ៣៖ ម៉ារីយ៉ា មានអារម្មណ៍មិនសប្បាយចិត្តទេថ្មីៗនេះ ។ សុខ និង បុប្ផា ដែលមិត្តភក្តិល្អរបស់នាង ចង់ធ្វើឲ្យនាងសប្បាយចិត្តឡើងវិញ ។ ពួកគេបានរៀបចំកាតអនុស្សាវរីយ៍ដ៏ពិសេសមួយសម្រាប់នាង ថែមទាំងទិញស្ករគ្រាប់ខ្លះដាក់លាក់ទុកក្នុងកាបូបស្តាយនាង ។ មិត្តភក្តិដទៃទៀតដើរមកឃើញ ហើយក៏សួរពួកគេថាចំពុងធ្វើអី ។ ពួកគេប្រាប់វិញថា ពួកគេកំពុងរៀបចំធ្វើឲ្យ ម៉ារីយ៉ា ភ្ញាក់ផ្អើលពេលឃើញកាតអនុស្សាវរីយ៍ និងស្ករគ្រាប់នេះ ដូច្នេះពួកគេសុំឲ្យលាក់រឿងនេះ ។

សំនួរ ៣៖ តើនេះជាអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព ឬ គ្មានសុវត្ថិភាព? ហេតុអ្វី?

គម្រូចម្លើយ៖ **អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** ។ សុខ និង បុព្វា កំពុងធ្វើរឿងល្អ ដើម្បីឲ្យម៉ារីយ៉ា មិត្តភក្តិពួកគេសប្បាយចិត្ត ។

សេណារីយ៉ូ ៤៖ ដានី កំពុងលេងជាមួយមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធរបស់នាង ។ ពេលនោះនាងស្រាប់តែឃើញស្នាមប្លែកជាច្រើននៅលើដៃនិងជើងមិត្តភក្តិនាង ។ ពេលដានី សួរអំពីស្លាកស្នាមនោះ មិត្តនាងបង្ហាញអាការៈភ័យខ្លាច ហើយនិយាយថា "សូមកុំប្រាប់រឿងនេះទៅនរណាឲ្យសោះណា! ពុកខ្ញុំខឹងខ្ញុំហើយគាត់បានវាយខ្ញុំ ។"

សំនួរ ៤៖ តើនេះជា អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព ឬ គ្មានសុវត្ថិភាព? ហេតុអ្វី?

គម្រូចម្លើយ៖ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ។ វាជា**អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ព្រោះមិត្តនាងរងការធ្វើវាយដំពីឪពុកនាង ។ ការប្រាប់ទៅមនុស្សធំដែលទុកចិត្តបាន អាចជួយបញ្ឈប់ការធ្វើបាបនោះកុំឲ្យបន្តកើតឡើង ហើយអាចជួយមិត្តភក្តិនាងទទួលបានជំនួយចាំបាច់ពីគ្រួសារ ។

សេណារីយ៉ូ ៥៖ ស្រីណា បានធ្វើកាតដីពិសេសមួយសម្រាប់ម្តាយនាង ពេលនាងនៅសាលា ហើយសុំឲ្យបងស្រីនាង "កុំប្រាប់ម្តាយនាងអំពីរឿងនេះ បានទេ? ព្រោះខ្ញុំចង់ឲ្យម្តាយភ្ញាក់ផ្អើល ។"

សំនួរ ៥៖ តើនេះជា អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព ឬ គ្មានសុវត្ថិភាព? ហេតុអ្វី?

គម្រូចម្លើយ៖ **អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** ។ វាជា**អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** ព្រោះនេះជាអ្វីដែលធ្វើសម្រាប់ឱកាសពិសេសរបស់ម្តាយនាង ហើយ កាតនេះនឹងត្រូវបង្ហាញចេញដើម្បីធ្វើឲ្យម្តាយនាងភ្ញាក់ផ្អើល ។

សេណារីយ៉ូ ៦៖ សមាជិកគ្រួសារម្នាក់របស់មាលា បានថតរូបភាពមិនល្អរបស់នាង (ឧទាហរណ៍ ថតរូបភាពនៃផ្នែកឯកជនរបស់នាង) ។ គាត់បាននិយាយថា "បើកុំប្រាប់គេអំពីរូបភាពនេះ គាត់នឹងទិញតុក្កតាអីក៏បានឲ្យខ្ញុំ យល់ព្រមទេ?"

សំនួរ ៦៖ តើនេះជាអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព ឬ គ្មានសុវត្ថិភាព? ហេតុអ្វី?

គម្រូចម្លើយ៖ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ។ វាជា**អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ព្រោះគ្មាននរណាម្នាក់អាចមានសិទ្ធិថតរូបភាពនៃផ្នែកឯកជនរបស់អ្នកបានទេ ។ ពួករបស់នាងសុំនាងកុំឲ្យប្រាប់គេ ដោយសារគាត់ដឹងថាគាត់កំពុងប្រព្រឹត្តទង្វើមិនត្រឹមត្រូវនិង ខុសច្បាប់ ។

និយាយ៖ ថ្ងៃនេះ យើងរៀនបានថា អាថ៌កំបាំងមានពីរគឺ **អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** និង **គ្មានសុវត្ថិភាព** ។ យើងក៏រៀនបានដែរថា **មនុស្សបោកប្រាស់**មិនមែនទាល់តែជាមនុស្សប្លែកមុខទេ ប៉ុន្តែ**មនុស្សដែលយើងធ្លាប់ស្គាល់**ក៏អាចជា**មនុស្សគ្មានសុវត្ថិភាព**បានដែរ ។ មនុស្សបោកប្រាស់ និង **គ្មានសុវត្ថិភាព** ជាញឹកញយ សន្យាថានឹងឲ្យអំណោយដល់អ្នក បើអ្នកមិនប្រាប់គេ និងរក្សាទុកអាថ៌កំបាំង ។ ពេលខ្លះ អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព កើតឡើងពេលយើងបានដឹងអ្វីមួយគ្មានសុវត្ថិភាព ឬ គ្រោះថ្នាក់ ដល់អ្នកដទៃ ហើយអ្នកសម្រេចចិត្តលាក់ទុកអាថ៌កំបាំងនោះ ។ ឧទាហរណ៍ បើអ្នកបានឃើញនរណាម្នាក់នៅផ្ទះ រងការធ្វើបាប ព្រោះគេរុញប្រានគាត់ វាយដំគាត់ ឬ គប់អ្វីលើគាត់ ដែលធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍តក់ស្លុត ភ័យខ្លាច មិនហ៊ានប្រាប់ទៅ**មនុស្សធំដែលអ្នកទុកចិត្ត** ។

ធ្វើ៖ អានលីៗ ទំព័រនីមួយៗក្នុង "សៀវភៅ ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" ត្រង់ចំនុចកុសល ព្យាយាមបោកប្រាស់ម៉ារី (ទំព័រ ៥ ដល់ ៧) ។ ឲ្យកុមារស្តាប់រឿង និងយកចិត្តទុកដាក់មើលរូបភាព ដើម្បីស្វែងរកចំនុចដែលកុសលកំពុងប្រើល្បិច ។ ក្នុងពេលអ្នកអានសាច់រឿង ផ្អាកបន្តិចបន្តួចពីអានចប់ទំព័រនីមួយៗ រួចនិយាយថា "ត្រង់នេះហើយដែលកុសលកំពុងប្រើល្បិចបោកម៉ារី ។" ឲ្យកុមារនិយាយតាមប្រយោគនេះ "អូ កុសលជាមនុស្សកុហក!" បន្តចែករំលែកមូលហេតុដែលថា កុសលជាមនុស្សកុហក ដោយប្រើសេចក្តីពន្យល់ដូចមានក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

ទំព័រ #	សេចក្តីពន្យល់
5	ម៉ារី មិនស្គាល់ កុសលទេ ។ គាត់ជាមនុស្សប្លែកមុខសម្រាប់ម៉ារី ។ កុសលជា មនុស្សធំគ្មានសុវត្ថិភាព ។ កុសលមិនស្គាល់ម៉ារីទេ ។ កុសលជាមនុស្សបោកប្រាស់ ព្រោះគាត់ជាមនុស្សធំ ប៉ុន្តែសុំក្មេងជាមួយក្មេង ពេលឪពុកម្តាយគេអត់នៅក្បែរ ។
6	កុសល ជាមនុស្សបោកប្រាស់ ព្រោះគាត់បន្តធ្វើខ្លួនជាមនុស្សរូសរាយ ។ គាត់និយាយប្រាប់ម៉ារីថា នាងពូកែលេងបាល់ ហើយគាត់បានប៉ះមុខនាងដោយនាងមិនបានអនុញ្ញាតិ ។ ម៉ារី មានអារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត ប៉ុន្តែកុសលវិញបែរជាសើច ។
7	កុសល ឲ្យម៉ារីទៅលេងជាមួយគាត់ ក្នុងស្ថានភាពផ្ទះគាត់ ហើយសន្យាឲ្យបាល់ថ្មីទៅនាង ។ គាត់កំពុងកុហក បោកប្រាស់ ព្រោះគាត់ដឹងថាគ្រួសារម៉ារីប្រាប់អត់ឲ្យនាងទៅទេ ប៉ុន្តែកុសលនៅតែខំទទួលបានម៉ារីទៅ ហើយកុំប្រាប់នរណាទៅទេ ។ មនុស្សធំបោកប្រាស់ និងគ្មានសុវត្ថិភាព មិនមែនជាផ្នែកនៃ រូងសុវត្ថិភាព របស់អ្នកទេ ដូច្នេះពួកគេមិនអាចបញ្ជាអ្នកឲ្យទៅជាមួយពួកគេបានទេ ។ បើមាននរណាម្នាក់ឲ្យអ្នកធ្វើអ្វីដែលអ្នកមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតិឲ្យធ្វើ បានន័យថា បុគ្គលនោះកំពុងតែកុហក ឬ បោកប្រាស់ អ្នកហើយ ។

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម រួចឲ្យកុមារឆ្លើយ ដោយគិតអំពីសាច់រឿងនិងតួអង្គ ។

កម្រងសំនួរក្នុងសៀវភៅរឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព
សំនួរ ១៖ តើអ្នកយល់ថាកុសលជាមនុស្សម៉ារីធ្លាប់ស្គាល់ ឬ ក៏អត់? គម្រូចឆ្លើយ៖ កុសល ជាមនុស្សម៉ារីមិនធ្លាប់ស្គាល់ទេ ។ សំនួរ ២៖ តើអ្នកគិតថា កុសល ជាមនុស្សរូសរាយ ឬ កុហក? គម្រូចឆ្លើយ៖ កុសល ជាមនុស្សកុហក ។ សំនួរ ៣៖ តើកុសល បានធ្វើបែបណាខ្លះ ដែលធ្វើឲ្យគាត់ជាមនុស្សកុហក បោកប្រាស់? គម្រូចឆ្លើយ៖ កុសល ព្យាយាមកុហក ម៉ារី ឲ្យទុកចិត្តលើគាត់ ហើយទៅលេងក្នុងស្ថានភាពជាមួយគាត់ តែពីរនាក់ អត់មានមនុស្សធំទុកចិត្តបាន ទៅជាមួយ ។ ទោះបីជា ម៉ារី ឆ្លើយថា អត់ទៅ ក៏ដោយ កុសលនៅតែល្អងលោមម៉ារី ដោយប្រាប់ថានឹងឲ្យអំណោយដល់នាង ហើយឲ្យនាងកុំនិយាយប្រាប់គេទៀត ។

សំណួរ ៤៖ តើអ្នកគួរធ្វើបែបណា បើឃើញឬជួបស្ថានភាពគ្មានសុវត្ថិភាព ?

គម្រោងឆ្លើយ៖ ប្រាប់**មនុស្សធំដែលទុកចិត្ត** ជាពិសេសមនុស្សក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាព**របស់អ្នក ។ ពេលខ្លះអ្នកក៏អាចប្រាប់**មនុស្សប្លែកមុខដែលមានសុវត្ថិភាព** ផងដែរ បើចាំបាច់ ជាក់ស្តែង ដូចម៉ារីបានធ្វើអញ្ចឹង ។ នាងបានរត់ទៅស្ត្រីជាមួយម្នាក់ដែលកំពុងលេងជាមួយកូនគាត់ ។

សំណួរបន្ថែម៖ តើនរណាខ្លះអាចប្រាប់អ្នកអំពី **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព**?

គម្រោងឆ្លើយ៖ មនុស្សគ្រប់គ្នា អាចប្រាប់អ្នកអំពី**អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** ប៉ុន្តែ បើបុគ្គលដែលទុកចិត្តបាន និងមាន**សុវត្ថិភាព** គាត់នឹងមិនប្រាប់យើងអំពី**អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព**នោះទេ ។

សកម្មភាពអនុវត្ត៖ រំលឹកកុមារថា **អាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាព** គេលាក់ទុកក្នុងរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ រួចគេនឹងនិយាយប្រាប់ទៅអ្នកដទៃ ។ ប៉ុន្តែ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព**វិញ អាចជារឿងដែលបង្កការឈឺចាប់ដល់អ្នក ឬ អ្នកដទៃ ដូច្នេះវាមិនគួររក្សាទុកជាអាថ៌កំបាំងនោះទេ ។ **អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព** មិនមែនគ្រាន់តែជាអាថ៌កំបាំងដែលគេប្រាប់យើងនោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏អាចជារឿងអ្វីមួយដែលនរណាម្នាក់បានឃើញហើយរក្សាទុកជាអាថ៌កំបាំង ដោយខ្លួនគាត់ ដោយមិនប្រាប់នរណាទោះគាត់ដឹងថាការលាក់បាំងរឿងនេះអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ ឬ អសុវត្ថិភាពដល់អ្នកដទៃក៏ដោយ ។ ឧទាហរណ៍ដូចជា ការមើលឃើញនរណាម្នាក់រងការធ្វើបាប ជេរប្រមាថ ហើយមិនហ៊ានប្រាប់គេជួយ ។

ចែកក្រដាសនិងសម្ភារៈគួរ ទៅកុមារ ។ ឲ្យកុមារគូររូបមនុស្សធំពីរនាក់ (ឬ ច្រើនជាងនេះ) ដែលគាត់**ទុកចិត្ត** អាចទៅរកបាន និងជជែកជាមួយបាន ពេលពួកគេឃើញឬជួបរឿងគ្មានសុវត្ថិភាព ឬ ការធ្វើបាបដែលកើតឡើងលើអ្នកដទៃ ។

មេរៀនទី ៣៖ ការប៉ះពាល់កាយមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព

ផ្នែកទី ៥ - ការប៉ះពាល់កាយមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព

សម្ភារៈត្រូវការ	ពាក្យគន្លឹះ
"សៀវភៅជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" - ផ្ទាំងក្រដាសធំ ឬ ក្តារខៀន - កាតរូបភាពការប៉ះពាល់កាយមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ឆ) - ពាក្យសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ជ) - កូលរំ ឬ ដីឥដ្ឋ - សកម្មភាពទូរសព្ទឆ្លើយតបបន្ទាន់ (ឧបសម្ព័ន្ធ ឈ)	ការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព៖ ការប៉ះពាល់ ដែលបង្ហាញអារម្មណ៍យកចិត្តទុកដាក់ មានតម្លៃ និងសុវត្ថិភាព ការប៉ះពាល់គ្មានសុវត្ថិភាព៖ ការប៉ះពាល់ចលាក់ ឬមិនល្អ ដែលធ្វើឲ្យមានអារម្មណ៍ថាមិនស្រួល ក្នុងចិត្ត ឬ ឈឺចាប់ ។ ការប៉ះពាល់មិនចង់បាន៖ ជាការប៉ះពាល់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នក មិនថាការប៉ះពាល់នោះសុវត្ថិភាពក្តី ឬគ្មានសុវត្ថិភាពក្តី ។ ការប៉ះពាល់ចង់បាន៖ ការប៉ះពាល់ ដែលធ្វើឲ្យទទួលបានអារម្មណ៍ថាយកចិត្តទុកដាក់ មានតម្លៃសុវត្ថិភាព ហើយមានការអនុញ្ញាតពីអ្នក ។

ផ្នែកទី ៦ - ដែនកំណត់រាងកាយមានសុវត្ថិភាព

សម្ភារៈត្រូវការ	ពាក្យគន្លឹះ
"សៀវភៅជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" - ទំព័រផ្ទាំងរូបសកម្មភាពការប៉ះពាល់មិនចង់បាន (ឧបសម្ព័ន្ធ ញ) ជម្រើស៖ - កូលរំ	ដែនកំណត់រាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន៖ លំហរបស់បុគ្គលដែលព័ទ្ធជុំវិញរាងកាយទាំងមូល រួមបញ្ចូលទាំងផ្នែកឯកជននៃរាងកាយរបស់ពួកគេ។ លំហផ្ទាល់ខ្លួន៖ ទំហំនៃគម្លាតចំហរដែលអ្នកត្រូវការរាងអ្នក និងមនុស្សដទៃ ដូច្នេះអ្នកអាចមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាព និង ឯកជនភាព ។ ផ្នែកឯកជន៖ ផ្នែកដែលបិទបាំងដោយខោអាវ ក្នុង ឬ ឈុតមុជទឹក គោរព៖ ផ្តល់កិត្តិយសដល់អ្វីមួយ ឬ នរណាម្នាក់ ថាជាមនុស្សមានតម្លៃ ឬ មានសារៈសំខាន់

ផ្នែកទី ៥ - ការប៉ះមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព

និយាយ៖ កុមារមានសិទ្ធិជាច្រើន រួមទាំងសិទ្ធិទៅរៀន សិទ្ធិទទួលបានការអប់រំ និង លទ្ធភាពទទួលបានសុវត្ថិភាពនិងលេងជាមួយមិត្តភក្តិ ។ កុមារក៏មានសិទ្ធិការពារពីការធ្វើបាប ។ នេះមានន័យថា ជាសិទ្ធិនិយាយថាទេ ទៅកាន់ការប៉ះដែលមិនត្រូវបានអនុញ្ញាត ។ ថ្ងៃនេះ យើងនឹងរៀនបន្ថែមអំពីរាងកាយ និង អ្វីជាការប៉ះមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព ។ ការប៉ះសុវត្ថិភាព ជាការប៉ះទទួលបានការអនុញ្ញាត ព្រោះវាអាចកើតឡើងបានដោយមានការយល់ព្រមពីអ្នក ។ ការប៉ះដែលទទួលបានការអនុញ្ញាត មានដូចជា ការអោបពីម្តាយ ឬ ការបើបង្គោលពីយាយ ជាការប៉ះល្អ ដែលធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ទទួលបានក្តីស្រឡាញ់ ការយកចិត្តទុកដាក់ អារម្មណ៍ល្អ និង សុវត្ថិភាព ។ ប៉ុន្តែ ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព អាចធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត ភ័យខ្លាច ឬ ឈឺចាប់ ។ មនុស្សធំមិនអាចមកប៉ះ មើល ឬ លេងផ្នែកឯកជនរបស់អ្នកបានទេ រួមទាំង លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និង មនុស្សដែលអ្នកមិនស្គាល់ ។ ការប៉ះគ្មានការអនុញ្ញាត កើតឡើងពេលនរណាម្នាក់មកប៉ះអ្នកមិនថា សុវត្ថិភាពឬគ្មានសុវត្ថិភាពក្តី ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអ្នក ។ អ្នកមានសិទ្ធិនិយាយថា ទេ បើមានគេមកចង់ប៉ះ ឬ បន្តប៉ះរាងកាយអ្នក ទាំងអ្នកប្រាប់ឲ្យឈប់ ឬ ឲ្យអ្នកប៉ះផ្នែកឯកជនរបស់គេ ។ បើនរណាម្នាក់ប៉ះកន្លែងឯកជនអ្នក (ដោយមាន ឬ គ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកក្តី) ឬ សុំឲ្យអ្នកប៉ះកន្លែងឯកជនរបស់គេ ទាំងនេះសុទ្ធតែជាការប៉ះដោយគ្មានការអនុញ្ញាត និងគ្មានសុវត្ថិភាព ហើយអ្នកត្រូវប្រាប់មនុស្សធំ ដែលអ្នកទុកចិត្ត ឲ្យដឹង!

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារអនុវត្តនិយាយតាមអ្នក នូវប្រយោគខាងក្រោម ស្តីពី ផ្នែកនៃរាងកាយរបស់ពួកគេ ហើយហ្វឹកហាត់និយាយថា "ទេ" ដោយសមរម្យ ប៉ុន្តែដោយម៉ឺងម៉ាត់ ។

- ប្រយោគត្រូវនិយាយ៖ "រាងកាយខ្ញុំជារបស់ខ្ញុំ ។"
- គម្រូប្រយោគថា ទេ៖ "ទេ កុំប៉ះខ្ញុំ ។" "ឈប់ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តឲ្យមកប៉ះខ្ញុំដូចនេះទេ ។"

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម រួចឲ្យកុមារឆ្លើយ ។

កម្រងសំនួរការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព និងដោយគ្មានការអនុញ្ញាត
សំនួរ ១៖ តើការប៉ះសុវត្ថិភាពនិងដោយមានការអនុញ្ញាតមានលក្ខណៈបែបណា? គម្រូប្រឆ្លើយ៖ ការប៉ះសុវត្ថិភាព ធ្វើឲ្យយើងមានអារម្មណ៍យកចិត្តទុកដាក់ និងស្រួលក្នុងចិត្ត ។ ការប៉ះដោយមានការអនុញ្ញាត គឺជាការប៉ះល្អ និង ធ្វើឡើងដោយមានការយល់ព្រមជាមុន ។ សំនួរ ២៖ តើអ្វីទៅជា ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាពនិងដោយគ្មានការអនុញ្ញាត? គម្រូប្រឆ្លើយ៖ ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព អាចជាការប៉ះដោយលាក់បាំង ឬ ការប៉ះដែលធ្វើឲ្យយើងមានអារម្មណ៍មិនល្អ មិនស្រណុកចិត្ត ។ ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព អាចបង្កការឈឺចាប់ ។ ការប៉ះដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ជាការប៉ះដែលមិនចង់បាន ។ ខ្ញុំមិនបាននិយាយថា យល់ព្រម ឬ ផ្តល់ការអនុញ្ញាតឲ្យប៉ះ ។ សំនួរបន្ថែម៖ តើអ្នកមានសិទ្ធិនិយាយថា ទេ ចំពោះការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានការអនុញ្ញាតដែរទេ? ហេតុអ្វី? គម្រូប្រឆ្លើយ៖ មានសិទ្ធិ ព្រោះរាងកាយខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ មិនមែនជារបស់អ្នកដទៃទេ ។

និយាយ៖ យើងបានទាក់ទងជាមួយមនុស្សជាច្រើនក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ហើយពេលខ្លះ ការទាក់ទងខ្លះអាចមានការប៉ះពាល់លក្ខណៈខុសៗគ្នា ។ **ការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព** ដើម្បីស្វាគមន៍គ្នាមានច្រើនបែប ។ ប៉ុន្តែ មិនមែនរាល់ឧទាហរណ៍នៃការប៉ះពាល់អស់នេះសុទ្ធតែជាការប៉ះពាល់ដោយមានការអនុញ្ញាតទេ ដូច្នេះវាចាំបាច់ដែលយើងត្រូវយល់អំពីភាពខុសប្លែកគ្នានេះ ។

ធ្វើ៖ បង្ហាញកាតព្វកិច្ចនៃការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាពនិងមានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ឆ) ពីក្នុងតារាង ឲ្យកុមារកំណត់រូបណាខ្លះសុវត្ថិភាព និង គ្មានសុវត្ថិភាព ដោយប្រើដៃធ្វើការយកវិញ ឆ្លើយតបទៅនឹងឧទាហរណ៍ ។ បើកុមារយល់ថា ឧទាហរណ៍នោះជាឧទាហរណ៍នៃការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព កុមារអាចលើកដៃ មេដៃឡើង ។ បើកុមារគិតថាជា **ការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព** គាត់អាចយកដៃធ្វើជាសញ្ញាខ្វែង ។

គម្រោងនៃការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព	គម្រោងនៃការប៉ះពាល់គ្មានសុវត្ថិភាពនិង គ្មានការអនុញ្ញាត
• ដៃអង្គុលខ្លាំង ឬ ទះដៃគ្នា • ព្យាបាលជំងឺឲ្យឆ្ងល់ស្រាល ដោយការប៉ះដើម្បីចាក់ថ្នាំ ឬ ដកម្ជុលចេញ • ឪពុកម្តាយ ឬ អាណាព្យាបាល សម្អាតខ្លួន ឬ លាងសំអាតឲ្យនរណាម្នាក់ • ទះស្មាមិត្តភក្តិអ្នក ឬ ទះខ្នងគាត់ ពេលអ្នកលេងហ្គេម • អោបអ្នកផ្ទះអ្នក និង បើបគាត់ពេលក្រោកពីគេង ឬ មុនចូលគេង • មនុស្សធំ ចាប់ដៃស្វាគមន៍គ្នា ហើយនិយាយថា "សួស្តី" ឬ ពេលយល់ព្រមលើអ្វីមួយ	• ការវាយ • ការដាល់ • ការរុញប្រាន • ការផ្លាត់ • ការចាប់ទាញ • ការទាត់ជាក់ • ការខាំ • ការចាក់ក្រឡេកដោយមិនដឹង (ហើយនៅតែបន្តទោះអ្នកប្រាប់ឲ្យឈប់ក៏ដោយ) • ការមកអង្គុយក្បែរ ឬ ជិតអ្នក ឬ អង្គុយលើត្នោតអ្នក ដោយជនមិនធ្លាប់ស្គាល់ ឬ ជនកុហកបោកប្រាស់

ជម្រើស៖ បោះពុម្ពពាក្យសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាពចេញ (ឧបសម្ព័ន្ធ ជ) ។ យកពាក្យថា ការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព ទៅបិទផ្នែកម្ខាងនៃបន្ទប់ រួច ការប៉ះពាល់គ្មានសុវត្ថិភាព ទៅបិទម្ខាងទៀតនៃបន្ទប់ ។ ឲ្យកុមារក្រោកឈរនៅកណ្តាលបន្ទប់ ខណៈពេលអ្នកលើកបង្ហាញកាតព្វកិច្ចនៃការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព និង គ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ឆ) ។ ពេលអ្នកលើកបង្ហាញរូបភាព ប្រាប់កុមារអំពីរូបភាពនោះ រួចឲ្យកុមារសម្រេចជ្រើសរើសផ្នែកណាមួយនៃបន្ទប់ ទៅតាមការយល់ឃើញរបស់ពួកគេថាតើរូបភាពនោះ ជាការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព ឬ គ្មានសុវត្ថិភាព រួចហើយកុមារត្រូវដើរទៅផ្នែកដែលខ្លួនជ្រើសរើស (ឧទា៖ ទះដៃគ្នា ជា **ការប៉ះពាល់សុវត្ថិភាព**) ។

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម រួចឲ្យកុមារឆ្លើយ ។

កម្រងសំនួរការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព និងដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិ
សំនួរ ១៖ តើខុសគ្នាបែបណាវាងការប៉ះសុវត្ថិភាព និង ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព/គ្មានការអនុញ្ញាតិ? គម្រូចម្លើយ៖ ការប៉ះសុវត្ថិភាព ធ្វើឲ្យមានអារម្មណ៍យកចិត្តទុកដាក់ ។ ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព ធ្វើឲ្យមានអារម្មណ៍មិនស្រណុកចិត្ត សោកសៅ អសុវត្ថិភាព មិនល្អ ។ សំនួរ ២៖ តើមានទេការប៉ះសុវត្ថិភាព ដែលកើតឡើងដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិ ឬ គ្មានសុវត្ថិភាព? ហេតុអ្វី? គម្រូចម្លើយ៖ អាចមាន ។ ការអោបដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិ ដែលធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត គឺជាការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព ទោះបីជាការអោបនោះប្រព្រឹត្តិឡើងដោយមនុស្សដែលអ្នកស្គាល់ក្តី ។ សំនួរបន្ថែម៖ តើអ្នកធ្វើបែបណាបើមានមនុស្សមិនល្អមកប៉ះអ្នកនៅសាលា ពេលអ្នកនៅម្នាក់ឯង? គម្រូចម្លើយ៖ ខ្ញុំត្រូវប្រាប់មនុស្សធំដែលទុកចិត្តក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ខ្ញុំ ដូចជា លោកគ្រូអ្នកគ្រូ ឬ ទូរសព្ទប្រាប់ឪពុកម្តាយ ឬ អាណាព្យាបាលខ្ញុំ ឲ្យពួកគាត់ដឹងអំពីរឿងដែលបានកើតឡើងនៅសាលាផ្សេង ។

និយាយ៖ អ្នកតែងអាចប្រាប់មនុស្សក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់អ្នក ពេលណាមានគេប៉ះកន្លែងឯកជនរបស់អ្នក ។ មនុស្សធំដែលអ្នកទុកចិត្ត តែងចង់រក្សាអ្នកឲ្យមានសុវត្ថិភាព និងតែងចង់ជួយអ្នកជានិច្ច ។ តោះ ក្រឡេកមើលមធ្យោបាយ ៣ យ៉ាងដែលអ្នកអាចធ្វើបាន កាលណាមានគេធ្វើឲ្យអ្នកមាន**អារម្មណ៍មិនស្រួល** ឬ មកប៉ះអ្នក ដោយ**មិនត្រឹមត្រូវ** ។

- **គេចចេញពីបុគ្គលនោះ៖** ព្យាយាមកុំនៅតែម្នាក់ឯង ជាមួយមនុស្សដែលមកប៉ះអ្នកដោយ**គ្មានសុវត្ថិភាព** ឬ មិនត្រឹមត្រូវ ។ បើអ្នកមិនអាចគេចចេញពីបុគ្គលនោះបាន ដោយសារគាត់ជាសមាជិកគ្រួសារអ្នក ឬ មិត្តភក្តិសមាជិកគ្រួសារអ្នក អ្នកអាចរំលងមធ្យោបាយនេះ ហើយអនុវត្តមធ្យោបាយទីបី និងប្រាប់ដល់**មនុស្សធំដែលទុកចិត្ត** ។
- **សុំជំនួយ៖** និយាយថា "ទេ" ហើយរត់ចេញទៅរកជំនួយ ។
- **ប្រាប់មនុស្សធំដែលអ្នកទុកចិត្ត៖** ចែករំលែករឿងដែលបានកើតឡើង និងបញ្ជាក់ប្រាប់ចំណុចនៃ**រាងកាយឯកជន**របស់អ្នក ដែលបុគ្គលនោះបានប៉ះ ។

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារស្តាប់ប្រយោគគម្រូ រួចគិតមើលថា តើវាជាការប៉ះសុវត្ថិភាព ឬ គ្មានសុវត្ថិភាព ។ ឲ្យកុមារបង្ហាញចម្លើយដោយប្រើកាយវិការ (ឧទាហរណ៍៖ សុវត្ថិភាព = លើកមេដៃ ។ គ្មានសុវត្ថិភាព = ដាក់ដៃខ្វែងគ្នា) ។

សួរ៖ អានប្រយោគគម្រូខាងក្រោម រួចគិតមើលថា វាជាការប៉ះសុវត្ថិភាព ឬក៏ គ្មានសុវត្ថិភាព ។ ឲ្យកុមារឆ្លើយដោយប្រើកាយវិការ ដូចដែលបានបង្ហាញខាងលើ (១. គេចចេញពីបុគ្គលនោះ ២. សុំជំនួយ ៣. ប្រាប់មនុស្សធំដែលទុកចិត្ត) ។

ប្រយោគតម្រូវ

ប្រយោគ ១៖ ពេលអ្នកអោបនរណាម្នាក់ដែលអ្នកទុកចិត្ត ធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ស្រណុកចិត្ត ។
 កាយវិការ៖ សុវត្ថិភាព = លើកមេដៃ

ប្រយោគ ២៖ ពេលមនុស្សធំដែលអ្នកទុកចិត្ត ក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់អ្នក ជួយមុជទឹក សម្អាតខ្លួនឲ្យអ្នក ។
 កាយវិការ៖ សុវត្ថិភាព = លើកមេដៃ

ប្រយោគ ៣៖ ពេលអ្នកមានអារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត ពេលនរណាម្នាក់ប៉ះអ្នក ។
 កាយវិការ៖ គ្មានសុវត្ថិភាព = ដាក់ដៃខ្វែងគ្នា បង្កើតជាអក្សរ X

សំនួរបន្ថែម៖ ក្នុងចំណោមមធ្យោបាយទាំង ៣ តើអ្នកគួរប្រើមួយណា?
 គម្រូចឆ្លើយ៖ ១. គេចចេញពីបុគ្គលនោះ ។ ៣. ប្រាប់មនុស្សធំដែលទុកចិត្ត ។

ប្រយោគ ៤៖ ពេលមាននរណាម្នាក់ប៉ះរាយកាយផ្នែកឯកជនរបស់អ្នក ។
 កាយវិការ៖ គ្មានសុវត្ថិភាព = ដាក់ដៃខ្វែងគ្នា បង្កើតជាអក្សរ X

សំនួរបន្ថែម៖ ក្នុងចំណោមមធ្យោបាយទាំង ៣ តើអ្នកគួរប្រើមួយណា?
 គម្រូចឆ្លើយ៖ ២. សុំជំនួយ និង ៣. ប្រាប់មនុស្សធំដែលទុកចិត្ត

ប្រយោគ ៥៖ ពេលគេវាយគ្នា ឬ ទាត់ជាក់គ្នា ។
 កាយវិការ៖ គ្មានសុវត្ថិភាព = ដាក់ដៃខ្វែងគ្នា បង្កើតជាអក្សរ X

សំនួរបន្ថែម៖ ក្នុងចំណោមមធ្យោបាយទាំង ៣ តើអ្នកគួរប្រើមួយណា?
 គម្រូចឆ្លើយ៖ ២. សុំជំនួយ និង ៣. ប្រាប់មនុស្សធំដែលទុកចិត្ត

សកម្មភាពអនុវត្ត៖ ផ្តល់ឲ្យកុមារជាតំណាងបតាពួកក្នុងទំព័រលេខទូរសព្ទរាយការណ៍បន្ទាន់ នៅផ្នែកខាងក្រោយនៃសៀវភៅរូបភាពកុមារ ឬ ប្រើក្រដាសសកម្មភាពលេខទូរសព្ទរាយការណ៍បន្ទាន់ - ឧបសម្ព័ន្ធ ៧ ។ បន្ទាប់ពីកុមារជាតំណាង ឲ្យកុមារប្រើដងខ្លួន ដៃ ឬ ដោយប្រើកូលរសរសេរលេខទូរសព្ទឆ្លើយតបបន្ទាន់ ដើម្បីជួយឲ្យកុមារចងចាំលេខទូរសព្ទនេះ ។

ផ្នែកទី ៦ - ដែនកំណត់រាងកាយមានសុវត្ថិភាព

ចំណាំ៖ អ្នកចាំបាច់ត្រូវប្រើពាក្យពេចន៍ដែលសមរម្យសម្រាប់កុមារ ។ អ្នកអាចប្រើពាក្យពេញពីតារាងឈ្មោះសម្គាល់ផ្នែកឯកជននៃរាងកាយបាន បើនេះជាតម្រូវការរបស់សាលារៀន ឬ អ្នកមានតារាងនេះ ។

និយាយ៖ ថ្ងៃនេះ យើងនឹងរៀនច្បាប់វិន័យសុវត្ថិភាពសំខាន់ៗមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាពរាងកាយរបស់យើង ។ ផ្នែករាងកាយ ដែលត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយខោអាវក្នុង (ទ្រនាប់) និង ឈុតហែលទឹក គឺគេហៅថាជា**ផ្នែកឯកជន** ហើយបើមានគេប៉ះផ្នែករាងកាយឯកជននេះ ឬ បង្ខំអ្នកឲ្យប៉ះរាងកាយផ្នែកឯកជនរបស់គេ វាជាការ**ប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព** ។ ត្រូវចាំថា**លំហរផ្ទាល់ខ្លួន** របស់អ្នក គឺប្រៀបបីដូចជាកង់រង្វង់ខ្យល់មួយដែលនៅជុំវិញអ្នកដូច្នេះដែរ ។

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារលាតត្រដាងដៃរបស់ពួកគាត់ គូសបង្កើតជារង្វង់មើលមិនឃើញមួយជុំវិញខ្លួនគាត់ ។ ទីលំហរនៃរង្វង់នេះហើយគឺជា **លំហរផ្ទាល់ខ្លួន** ។ រំលឹកកុមារថា នេះជា**ដែនកំណត់រាងកាយឯកជនរបស់គាត់** ។

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម រួចឲ្យកុមារឆ្លើយតប ។

កម្រងសំនួរដែនកំណត់រាងកាយឯកជន
សំនួរ ១៖ ហេតុអ្វីចាំបាច់មាន វិន័យសុវត្ថិភាព? គម្រូចឆ្លើយ៖ វិន័យសុវត្ថិភាព អាចជួយរក្សាខ្ញុំឲ្យមានសុវត្ថិភាព ។ វិន័យសុវត្ថិភាព អាចជួយរក្សាខ្ញុំឲ្យមានសុវត្ថិភាពពីការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព ។ សំនួរ ២៖ តើដែនកំណត់រាងកាយឯកជនរបស់អ្នក ស្ថិតនៅកន្លែងណា? គម្រូចឆ្លើយ៖ ដែនកំណត់រាងកាយឯកជនរបស់ខ្ញុំ គឺជាលំហរដែលស្ថិតនៅជុំវិញរាងកាយរបស់ខ្ញុំ និង រាងកាយផ្នែកឯកជនរបស់ខ្ញុំ ។

និយាយ៖ យើងនឹងរៀនអំពី វិន័យសុវត្ថិភាពចំនួន ៣ ស្តីអំពីដែនកំណត់រាងកាយឯកជន ។

វិន័យ #១៖ រាងកាយរបស់ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ!

រាងកាយអ្នកមិនមែនជារបស់នរណាៗក្រៅពីអ្នកទេ ។ ពេលខ្លះ មនុស្សដែលស្ថិតក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាព**របស់អ្នក នឹងជួយអ្នកថែទាំអ្នកនិងរាងកាយអ្នក (ឧទា៖ លាងសម្អាតខ្លួនអ្នកពេលមុជទឹក ជួយអ្នកប្រើបន្ទប់ទឹកពេលចាំបាច់ ឬ ជួយអ្នកស្លៀកពាក់ខោអាវ) ។ **មនុស្សបោកប្រាស់ និង គ្មានសុវត្ថិភាព** មិនគួរអនុញ្ញាតឲ្យស្ថិតក្នុង**ដែនលំហររាងកាយឯកជន** របស់អ្នកនោះទេ ព្រោះនេះជា**ដែនលំហរផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក** ។

វិន័យ #២៖ ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព គឺមិនល្អទេ ។

បើនរណាម្នាក់ផ្ដាច់ ប៉ះ ចាក់ក្រឡេក ឬ ចាប់ទាញ រាងកាយ**ផ្នែកឯកជនរបស់អ្នក** ឬ យករាងកាយ**ផ្នែកឯកជន** របស់គេមកប៉ះអ្នក វាជាការ**ប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព** ។ ត្រូវប្រាប់មនុស្សក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាព**! បើមនុស្សក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាព** ដូចជា ឪពុក ម្តាយ ពូ មីង យាយតា ជាអ្នកធ្វើបាបអ្នក អ្នកត្រូវប្រាប់រឿងនេះទៅលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ឬ មន្ត្រីនគរបាល ។ បើលោកគ្រូអ្នកគ្រូ ឬ មន្ត្រីនគរបាល ជាអ្នកធ្វើបាបអ្នក ឬ ត្រូវប្រាប់រឿងនេះ ដល់មនុស្សក្នុង**រង្វង់សុវត្ថិភាព**របស់អ្នក ។

វិន័យ #៣៖ អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព គឺមិនល្អទេ ។

គ្មាននរណាមានសិទ្ធិចម្លងឬកាត់បន្ថយ ឬ វីដេអូនៃផ្នែកកំណត់រាងកាយរបស់អ្នកទេ ។ បើមានគេមកចម្លងឬកាត់បន្ថយផ្នែកកំណត់រាងកាយរបស់អ្នក ហើយសុំអ្នកឲ្យរក្សាទុកជាអាថ៌កំបាំង នេះមិនមែនជាអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាពទេ ។ អ្នកត្រូវប្រាប់រឿងនេះទៅមនុស្សក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពអ្នក ឲ្យបានឆាប់បំផុត ។

ធ្វើ៖ ឲ្យកុមារសូត្រនិងសម្តែងចេញវិន័យសុវត្ថិភាពនៃដែនកំណត់រាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន លើៗ

សកម្មភាពសម្រាប់វិន័យ # ១៖ រាងកាយខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិខ្ញុំ!

កុមារអាចលើកម្រាមដៃមួយឡើង ពេលសូត្រ
"វិន័យ # ១" រួចយកដៃទះខ្លួន ហើយនិយាយថា "រាងកាយខ្ញុំ" ចុងក្រោយ ធ្វើដៃបង្ហាញសញ្ញាថា អូខេ ដោយប្រើមេដៃទាំងពីរ រួចបង្វិលមេដៃទៅចង្អុលរាងកាយរបស់ខ្លួនគាត់ ហើយនិយាយថា "រាងកាយនេះជាប់របស់ខ្ញុំ" ។

សកម្មភាពសម្រាប់ វិន័យ #២៖ ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព មិនល្អទេ ។

កុមារអាចលើកម្រាមដៃពីរឡើង ពេលសូត្រ"វិន័យ # ២" ក្រោយមកត្រូវដៃ ពេលពួកគេនិយាយថា "ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព" ។ ចុងក្រោយ ឲ្យកុមារដាក់ដៃខ្វែងគ្នា បង្កើតជាអក្សរ X ពេលនិយាយថា "មិនល្អទេ" ។

សកម្មភាពសម្រាប់វិន័យ #៣៖ អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព មិនល្អទេ ។

កុមារអាចលើកដៃបង្ហាញម្រាមបី ពេលសូត្រថា"វិន័យ #៣" រួចយកម្រាមដៃទៅដាក់លើមាត់ បង្កើតជាសញ្ញា "ស្ងៀមស្ងាត់" ពេលកុមារច្រៀងថា "អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព" ។ ចុងក្រោយ ឲ្យកុមារដាក់ដៃខ្វែងគ្នា បង្កើតជាអក្សរ X ពេលនិយាយថា "មិនល្អទេ" ។

ជម្រើស៖ ឲ្យកុមារផាត់ពណ៌ "ក្រដាសសកម្មភាពការប៉ះដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិ" នៅក្នុង "សៀវភៅជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព" ឬ ប្រើ ក្រដាសផាត់ពណ៌នៃសកម្មភាពការប៉ះដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិ (ឧបសម្ព័ន្ធ ៣) ។

សួរ៖ អានសំនួរខាងក្រោម និងសុំឲ្យកុមារឆ្លើយ ។

សំនួរអំពីវិន័យសុវត្ថិភាពនៃដែនកំណត់រាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន
សំនួរ ១៖ តើវិន័យសុវត្ថិភាពនៃដែនកំណត់រាងកាយផ្ទាល់ខ្លួនទាំង ៣ មានអ្វីខ្លះ? គម្រូចឆ្លើយ៖ ១. រាងកាយខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ! ២. ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព មិនល្អទេ ។ ៣. អាថ៌កំបាំងគ្មានសុវត្ថិភាព មិនល្អទេ ។
សំនួរ ២៖ ហេតុអ្វី វិន័យសុវត្ថិភាពនៃដែនកំណត់រាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន ចាំបាច់? គម្រូចឆ្លើយ៖ ព្រោះវាអាចជួយការពាររាងកាយខ្ញុំបាន ។ ខ្ញុំរៀននិយាយថា ទេ ពេលខ្ញុំមានអារម្មណ៍គ្មានជាសុភាពជាមួយបុគ្គលណាម្នាក់ ឬ នៅកន្លែងណាមួយ ។ ខ្ញុំដឹងថា បើរឿងមិនល្អកើតឡើង ខ្ញុំអាចប្រាប់មនុស្សដែលខ្ញុំទុកចិត្តក្នុងរង្វង់សុវត្ថិភាពខ្ញុំបាន ។
សំនួរបន្ថែម៖ តើមានសញ្ញាអ្វីខ្លះដែលធ្វើឲ្យអ្នកមិនស្រួលចិត្តពេលគេបំពាន ដែនកំណត់រាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន និង ទីលំហផ្ទាល់ខ្លួនអ្នក? គម្រូចឆ្លើយ៖ បេះដូងលោតញាប់ បែកញើសដៃ ឬ ប្រហោងពោះ ទាំងនេះជាសញ្ញាដែលបញ្ជាក់ថា អ្នកមានអារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត ។

និយាយ៖ អ្នកចាំបាច់ត្រូវដឹងថា រាងកាយអ្នកជាកម្មសិទ្ធិអ្នក ។ ពេលអ្វីមួយឬនរណាចូលមករំខានក្នុងដែនកំណត់ រាងកាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ហើយអ្នកមានអារម្មណ៍មិនស្រួល អ្នកមានសិទ្ធិប្រាប់រឿងនេះទៅនរណាម្នាក់ក្នុងរង្វង់ សុវត្ថិភាពរបស់អ្នក ។

ធ្វើ៖ សុំឲ្យកុមារនិយាយនិងសម្តែងចេញ "ចម្រៀងរាងកាយ" ខាងក្រោម ជាតំណាងឲ្យការប្រកាសអំពី ដែនកំណត់នៃ រាងកាយផ្ទាល់ខ្លួន ។ រំលឹកកុមារថា គ្រប់ផ្នែកនីមួយៗនៃរាងកាយរបស់ពួកគេ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ ។

ចម្រៀងរាងកាយ

នេះជាដៃខ្ញុំ
នេះជាជើងខ្ញុំ
នេះជាពោះខ្ញុំ
ហើយនេះជាច្រមុះខ្ញុំ
ពីចុងសក់
ដល់ជង្គង់ ដល់ចុងជើង
ជា **រាងកាយខ្ញុំ**
រាងកាយខ្ញុំជាប់ស្ម័គ្រ
(ទេ គឺ **ទេ** ហើយ ឈប់ គឺ **ឈប់**)

សួរ៖ ពេលជួបស្ថានភាពគ្មានសុវត្ថិភាព តើយើងអាចនិយាយថា ទេ បានក្នុងរបៀបណាខ្លះ?

គម្រោងឆ្លើយ៖

អត់ទេ អរគុណហើយ!	ធ្វើចឹងមិនបានទេ!	អ.....អត់ទេ!
គ្មានផ្លូវទេ!	កុំចឹងអី!	ទេ ទេ! ខ្ញុំមិនគិតចឹងទេ!
អត់ទេ!	ខ្ញុំគិតថាកុំអី!	ចុះបើយើងកុំធ្វើចឹង!
កុំអី!	សម្រាប់ខ្ញុំ អត់ទេ!	អត់ទេ បងប្រុស!
ខ្ញុំអត់ទេ!	ចម្លើយចុងក្រោយខ្ញុំគឺ ទេ!	ខ្ញុំអត់ចូលចិត្តចឹងទេ!
ដកដៃចេញ!	កុំចូលមកទៀត!	បានហើយ ឈប់!
ចេញទៅ!	ទេ	

សកម្មភាពអនុវត្ត៖ រំលឹកកុមារថា កុមារអាចនិយាយថា "ទេ" បានទៅកាន់មនុស្សធំ ឬ នរណាម្នាក់ដែលសុំពួកគេឲ្យធ្វើ រឿងឬអ្វីមួយដែលពួកគេមានអារម្មណ៍មិនស្រួល ។ ឲ្យកុមារ ចង្អុល និង បន្ថែមចូលទៅក្នុង "បទចម្រៀងរាងកាយ" នូវ ផ្នែកផ្សេងទៀតនៃរាងកាយ ក្រៅពីផ្នែកដែលបានលើកឡើងក្នុងបទចម្រៀង (ដូចជា ម្រាមដៃ ជើង ពោះ ច្រមុះ ក្បាល និង ជើង)

ឧបសម្ព័ន្ធ៖

មេរៀន ១៖ មនុស្សសុវត្ថិភាព និង អសុវត្ថិភាព

ផ្នែក ១ - ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព

- ឆ្លើងស្តាប់សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ក)..... 35
- កាតព្វកិច្ចសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ខ)..... 36
- រូបភាពតួអង្គ សម្រាប់ជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ គ) 37

ផ្នែក ២ - រង្វង់សុវត្ថិភាព

- ទម្រង់ ដែរង្វង់សុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ឃ) 43

មេរៀន ២៖ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងសុវត្ថិភាពនិងអសុវត្ថិភាព

ផ្នែក ៣ - មនុស្សប្លែកមុខ៖ នរណាជាមនុស្សមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព?

- រូបភាពតួអង្គ មនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ង) 44
- រូបភាពផាត់ព័ណ៌នៃតួអង្គ មនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ច) 47

ផ្នែក ៤ - អាថ៌កំបាំង៖ អ្វីជាអាថ៌កំបាំងសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព?

- គ្មានឧបសម្ព័ន្ធ

មេរៀន ៣៖ ការប៉ះសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព

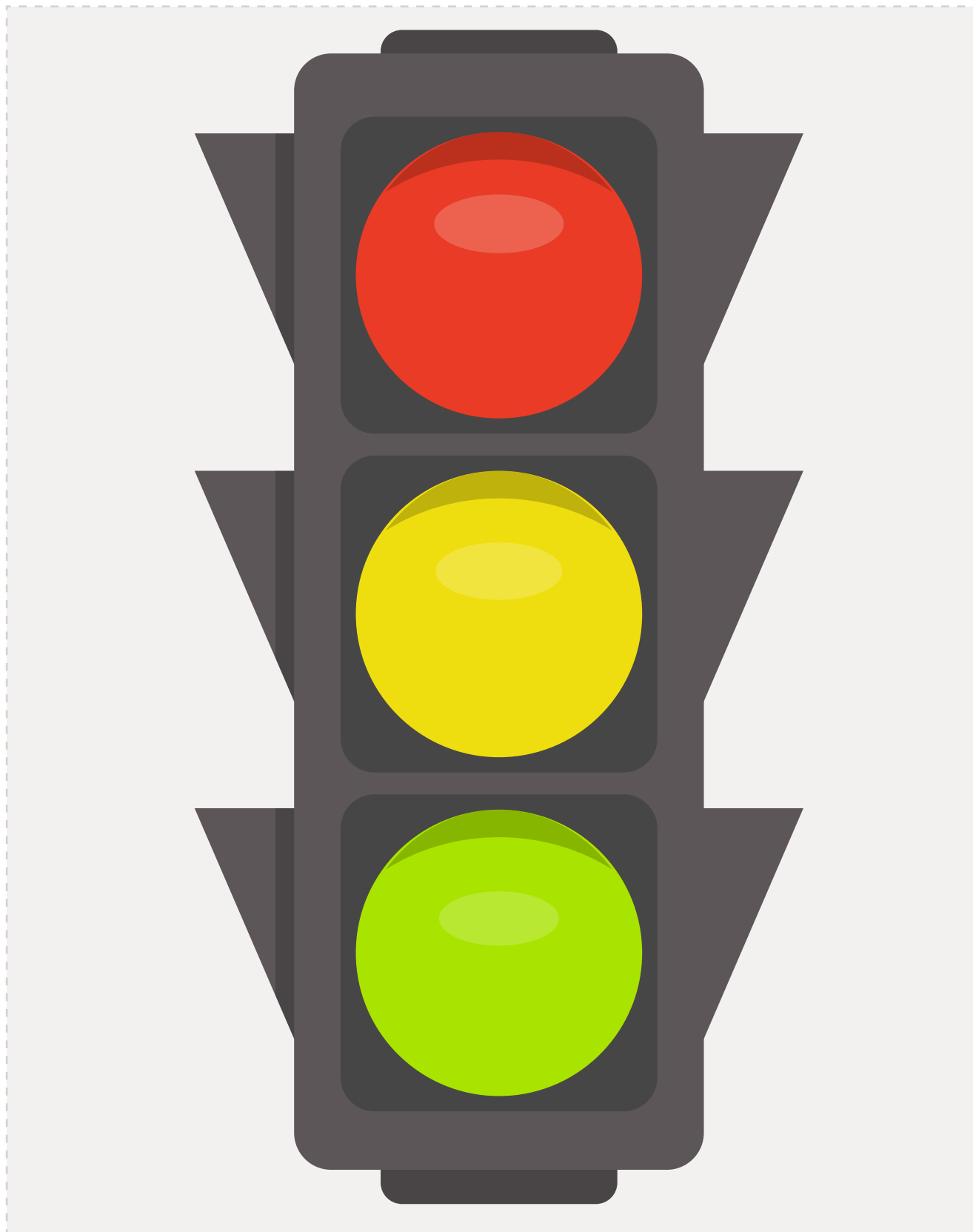
ផ្នែក ៥ - ការប៉ះសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព

- កាតរូបភាពនៃការប៉ះសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ឆ) 53
- កម្រងពាក្យសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ជ) 58
- សកម្មភាពទូរសព្ទបន្ទាន់ (ឧបសម្ព័ន្ធ ឈ) 60

ផ្នែក ៦ - ដែនកំណត់សុវត្ថិភាពនៃរាងកាយ

- ទំព័រនៃសកម្មភាពផាត់ព័ណ៌រូបភាពការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាព (ឧបសម្ព័ន្ធ ញ) 61

ឧបសម្ព័ន្ធ ក៖ ភ្លើងស្កបចរាចរណ៍សុវត្ថិភាព

ឧបសម្ព័ន្ធ ខ៖ កាតព្វកិច្ចសុវត្ថិភាព

ឧបសម្ព័ន្ធ គ៖ រូបភាពតួអង្គក្នុងរឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព

មនុស្សចម្លែកសុវត្ថិភាព/ម្តាយ

ឧបសម្ព័ន្ធ គ៖ រូបភាពតួអង្គក្នុងរឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (បន្ត)

មន្ត្រីនគរបាល

ឧបសម្ព័ន្ធ គ៖ រូបភាពតួអង្គក្នុងរឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (បន្ត)

បងប្រុសរបស់ម៉ារី

ឧបសម្ព័ន្ធ គ៖ រូបភាពតួអង្គក្នុងរឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (បន្ត)

កុសល មនុស្សបោកប្រាស់

ឧបសម្ព័ន្ធ គ៖ រូបភាពតួអង្គក្នុងរឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (បន្ត)

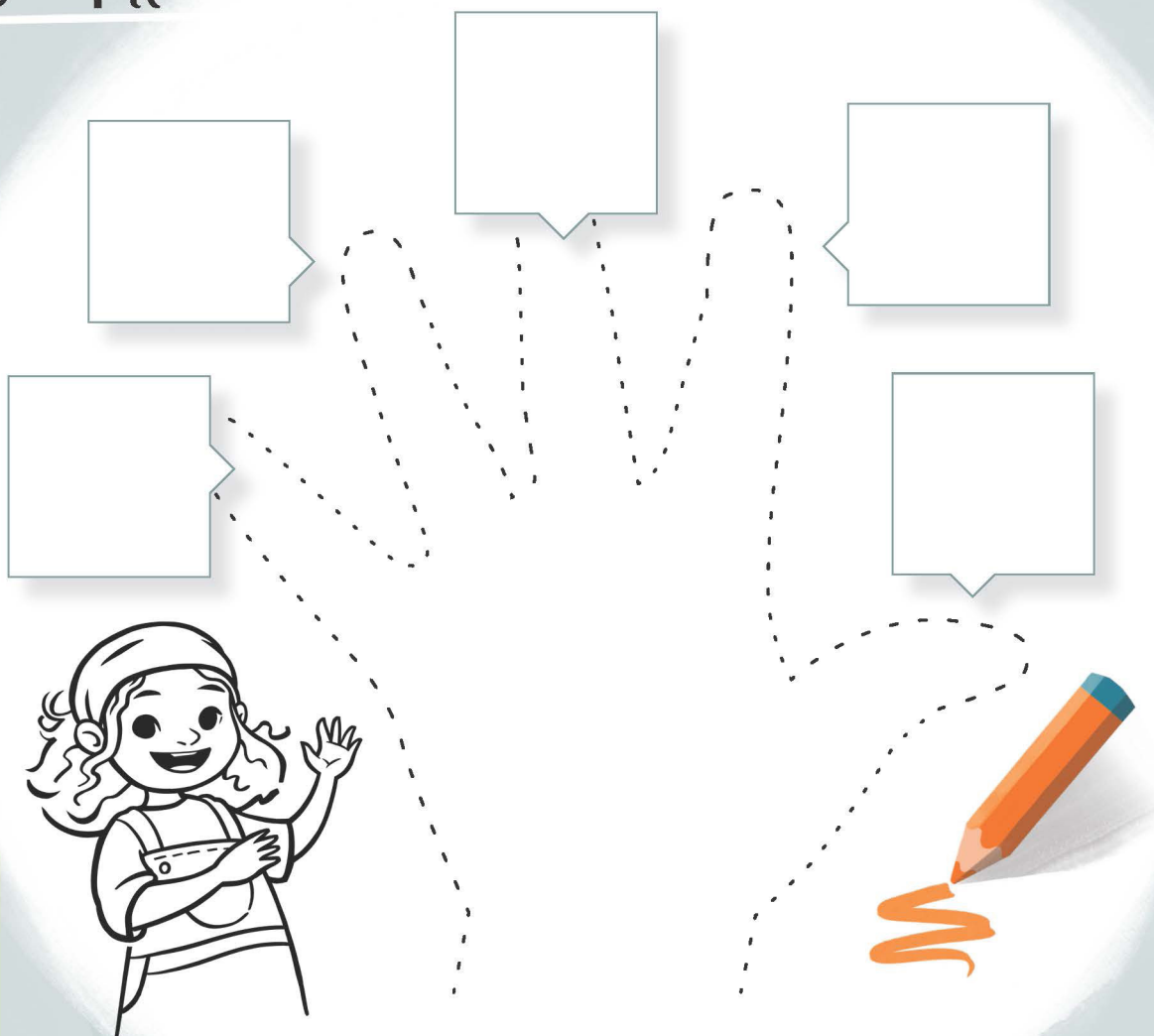
ជីតារបស់ម៉ារី

ឧបសម្ព័ន្ធ គ៖ រូបភាពតួអង្គក្នុងរឿងជំហានរក្សាសុវត្ថិភាព (បន្ត)

ម៉ារី

រង្វង់សុវត្ថិភាព

ទំព័រសកម្មភាព

14

នេះជាជំហានដំបូងសុវត្ថិភាពរបស់ខ្ញុំ ដែលអាចជួយខ្ញុំចងចាំមនុស្សទាំង ៥ ដែលខ្ញុំអាច
សុំជំនួយបានពេលមានអារម្មណ៍អសុវត្ថិភាព ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ង៖ រូបភាពតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

កុសល

ឧបសម្ព័ន្ធ ង៖ រូបភាពតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

ម្តាយ

ឧបសម្ព័ន្ធ ង៖ រូបភាពតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

មន្ត្រីនគរបាល

ឧបសម្ព័ន្ធ ច៖ រូបភាពជាតំណែងនៃតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

ម៉ារី

ឧបសម្ព័ន្ធ ច៖ រូបភាពជាតំណែងនៃអង្គមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

កុំសល

ឧបសម្ព័ន្ធ ច៖ រូបភាពជាតំណែងនៃតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

ម្តាយ

ឧបសម្ព័ន្ធ ច៖ រូបភាពជាតំណែងនៃអង្គមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

ជីតា

ឧបសម្ព័ន្ធ ច៖ រូបភាពផ្ទាល់មាត់នៃអង្គបុគ្គលិកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

មន្ត្រីនគរបាល

ឧបសម្ព័ន្ធ ច៖ រូបភាពជាតំណែងនៃតួអង្គមនុស្សប្លែកមុខមានសុវត្ថិភាពនិងគ្មានសុវត្ថិភាព (បន្ត)

បូណា

ជីតាអាបចៅ

មនុស្សប្លែកមុខសុវត្ថិភាព កាន់ដៃម៉ារី

ម៉ារី បូណា និង ជីតា
(ដែលឈឺក្បាល និងស្មា)

កុសលចាប់កាតាប

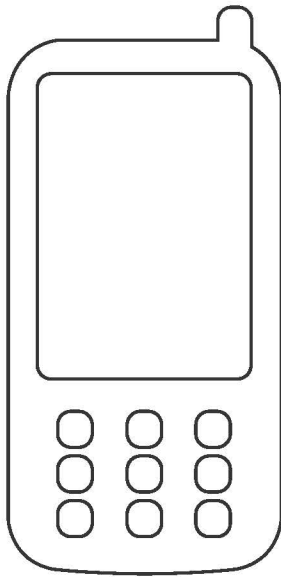

កុសលប៉ះមុខម៉ារី

គ្មានសុវត្ថិភាព

សុវត្ថិភាព

លេខទូរសព្ទឆ្លើយតបបន្ទាន់

នេះជាលេខទូរសព្ទឆ្លើយតបបន្ទាន់ដែលខ្ញុំអាចទាក់ទងបានពេលត្រូវការជំនួយ ។
ខ្ញុំអាចទាក់ទងទៅលេខ ១២៨០ ឬ ១២៨៨ ពេលខ្ញុំត្រូវការជំនួយបន្ទាន់ ។

ការប៉ះមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព

ខ្ញុំដឹងថា ការប៉ះមានសុវត្ថិភាពគឺជាការប៉ះដែលមានការអនុញ្ញាតពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ "យល់ព្រម" អោយប៉ះ ។
ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាពគឺជាការប៉ះដែលខ្ញុំមិនបានយល់ព្រម ហើយជាការប៉ះដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនស្រួល
ភ័យខ្លាច និងមិនត្រូវរក្សាទុកជាការសម្ងាត់ដាច់ខាត ។

A21.org/Cambodia

[!\[\]\(8788d6226d88855d9bbf85b0b21fc5ea_img.jpg\) !\[\]\(ce0014fd68cc235b7d49052b290ca82e_img.jpg\) @A21CAMBODIA](#)